

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2015. június

An hourglass with white sand, set in a wooden frame on a rock by the sea. The hourglass is positioned in the foreground, with the ocean and a clear sky in the background. The sand is white and is flowing from the top bulb to the bottom bulb. The wooden frame is dark brown and has a circular top and bottom. The hourglass is resting on a light-colored, porous rock. The ocean is blue with white foam from the waves. The sky is a clear, light blue.

ELJÖTT
AZ ÓRA...

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Mindennek rendelt ideje van

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház

8 Alapcikk

Marius Andrei

Eljött az óra...

12 Advent üzenet

Mugurel Asaftei

Az utolsó pohár

14 Advent üzenet

Daniel Bota

Hol van a harmadik angyal?

16 Kérdések és válaszok

Angel Manuel Rodríguez

Miért volt annyi feleségük Izrael királyainak?

17 Ismerjük meg adventista családunkat

Iosif Diaconu

- A temesvári „Maranatha” gyülekezet

- Horvátország

18 Egészség

Emil Rădulescu

Minden jó a tied lehet

20 Ellen White centenárium

Reuel U. Almocera

Az Úr hírnöke – útmutató befolyás

22 Tapasztalat

Laura Vațe

Csak a Biblia!

24 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

„Ne ölj!” – és a mennyei tettek

25 Adventista Teológiai Intézet

Emanuel Sălăgean

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”

26 Reflexiók

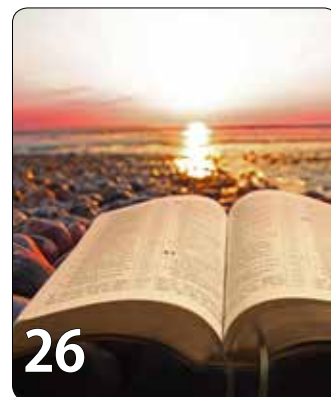
Florin Lăiu

Kié az utolsó szó?

28 Adventista Teológiai Intézet

dr. Szallós-Farkas Zoltán

Cernica

29 Búcsúzóul

Iosif Diaconu

Egyedül Isten örök

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

A Tízparancsolat

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

A Generál Konferencia ülészaka előtt és után

Vágyakozunk úgy a menny után, mint a földiek után? Boldoggá tesz Jézus, drága Üdvözítőnk közeli eljövetelének gondolata? Megnyugtatónak ezek a dolgok?

2015. június. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Cămpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georget Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea és Zakariás Loránd, Szerkesztette Mezei Áron és Zakariás Loránd, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Mindennek rendelt ideje van

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.” (Préd 3:1)

Ez az utolsó vezércikk, amit a *Curierul Adventist* főszerkesztőjeként írok. Ez alkalommal köszönetet szeretnék mondani olvasóinknak, hogy mindvégig mellettünk voltak. Az elmúlt majdnem hat év alatt, munkatársaimmal együtt arra törekedtünk, hogy Isten üzenetét továbbítsuk a számukra. Válságos időszakot éltünk át, sok harcot kellett megvívunk. Jézust és az ő igazságát értékelő, lelkes csapat állt mellettem. Köszönöm munkatársaim támogatását, kiváltképp a Iosif Diaconu testvér, valamint az igazgató, Iacob Pop testvér pártfogását, de mindazokét is, akik a folyóirattal ez idő alatt együttműködtek. Kérem Istent, hogy árássa áldásait mindazokra, akik szívügyüknek tekintették a folyóiratot. Tudom, hogy hibákat is követtem el, de sose tettem szándékosan. És minden alkalommal, amikor tévedtem, megbocsátottátok nekem. Köszönöm a megértéseket!

Mindenki életében eljön az az idő, amikor vissza kell lépnie, amikor józanul ítélve el kell fogadnia, hogy galaxisa a láthatár mögé bukott, és helyette újabb csillagok tűnnek fel az égboltozaton. Fejem felett ünneplőbe öltözött az mennyboltozat. Ünnepe, melynek várása egész életemet meghatározta, és oly sok lelki örömet és beteljesülést szerzett számomra. Megerősítette hitemet és képzelőerőmet, hogy imában találkozhatok Jézussal. És most, amikor szolgálatom lámpásából majdnem az összes olaj kifogyott, még mindig állítom: nemsokára meghalljuk az éjféli kiáltást: „Ímhol jön a Völegény! Jöjjetek elébe!” (Mt 25:6). „Kész minden! Gyertek el a menyegzőre!” (Mt 22:4).

Kedves Olvasók! Ezt akartam közölni veletek ez alatt a hat év alatt. És ha ez idő alatt megértőek voltatok irántam, engedjétek meg, hogy még egy figyelmeztetést közöljek veletek.

Tennessee Williams „Talán Tolsztoj?” című novellájában (1931) egy Joseph Brotzky nevű félénk fiatalemberről ír. Apjának könyvkereskedése volt, és azt szerette volna, ha fia iskolába jár, és tanult ember lesz. Az ifjú Brotzky azonban nem akart mást, mint mielőbb feleségül venni az ambiciózus, feltűnési vágytól fűtött Lilit. Az apa nyomására mégis kénytelen volt beiratkozni az egyetemre.

Egy idő után az apja megbetegedett és meghalt. Joseph azonnal otthagya az egyetemet, és elvette szerelmét, Lilit. Átvette örökségét, az

antikváriumot, és komolyan foglalkozni kezdett a könyvkereskedéssel. És olvasott, rengeteget. Tette-vette a könyveket a polcokon, beléjük lapozott, és olvasott.

A felesége számára azonban unalmas volt ez az életforma. Pezsgő életre vágyott, amelyben mindenki körülrajongja. Egy napon egy impresszárió felfedezte énekesi tehetségét, és ajánlatot tett neki. Lili azon nyomban elfogadta, és gondolkodás nélkül elhagyta férjét.

Joseph-et összetörte felesége döntése. Elválásuk pillanataiban átadta neki az antikvárium kulcsát, és ezt mondta: – Tartsd meg, mert egy napon szükséged lesz rá. Tudom, hogy szeretsz, és vissza fogsz jönni hozzám. Várni foglak...

A nő megcsókolta férjét, elvette a kulcsot, és távozott.

Joseph belemélyedt az olvasásba, és várta, hogy egy napon megnyíljon az ajtó, és belép a felesége. Képzelt a fejében arról, hogy milyen lesz, amikor viszontlátják egymást.

Sok-sok év múlva, egy téli napon, egy elegáns hölgy nyitott be az antikváriumba. Joseph fölállt, hogy fogadja: – Mivel szolgálhatok? – kérdezte. A hölgy, aki tulajdonképpen Lili volt, élete szerelme, rámosolygott, miközben az antikvárium kulcsát lóbálta a kezében. De a másodpercek teltek, és mosolya megdöbbenésre váltott. – Igen... vásárolni szeretnék egy könyvet, de nem emlékszem a címére... – mondta, és mivel megpróbálta feleleveníteni a férjében az emlékeket, el kezdte mesélni a könyv történetét, ami voltaképpen szerelmük története volt.

– Ismerős ez a történet, ugye? Emlékeznie kell rá! – folytatta kitaratóan Lili.

– Hm... Ismerős... olvastam valahol... Azt hiszem, emlékszem. Talán Tolsztoj? – kérdezte Joseph.

Lili az asztalra dobta a kulcsot, sarkon fordult, és sírva kiment a könyvesboltból. Joseph értetlenkedve visszatért a könyveihez. Mit akaratott ez a hölgy? Fel sem merült benne, hogy évekig várt szerelme járt nála!

Tennessee Williams novellája üzenetének meg kell érintenie a Jézust várókat. A hit valós világa elől elzárkózni, vallásos képzelgések között élni, távol a jelen valóságtól, egyenlő értékű Joseph Brotzky esetével. ■

Virgiliu Peicu
2009 és 2015 között
a *Curierul Adventist*
főszerkesztője volt.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Imádkoztatok a Generál Konferencia 60. Ülésszakáért! .....

Július 2-a és 11-e között tartja a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája 60. ülészakát az Egyesült Államokbeli San Antonióban. A világ minden tájáról érkeznek adventisták a rendezvényre, számuk meghaladja a több tízezret. 2500 küldöttnek lesz szavazati joga. A Román Uniót 17 delegátus képviseli.

A Generál Konferencia Ülésszaka az ünnepség és öröm alkalma. Bemutatásra kerül egyházunk állapota, tapasztalatok

hangzanak el. A küldöttekre azonban nagy felelősség hárul: Isten munkája előrehaladása érdekében döntő fontosságú kérdésekben kell dönteniük, továbbá meg kell választaniuk a Generál Konferencia és a 13 Divízió vezetését.

Világszéles egyházunk vezetősége Ted Wilson, a Generál Konferencia elnöke által kérészt intéz hívő közösségünkhöz, hogy imában támogassuk a munkálatokat, és kérjük Isten vezetését. Óhajunk, hogy a Szentlélek urálja a résztvevők és a küldöttek szívét.

Az Adventszemle későbbi számaiban részletesen be fog számolni az eseményről.

A „Kelj fel és járj!” Egyesület élelmet adott a hajléktalanoknak .....

Április 19-én, vasárnap, a „Kelj fel és járj!” Egyesület megterített asztallal örvendeztette meg a hajléktalanokat. Az akcióra a bukaresti hetednap adventista gyülekezetek által rendezett „A mi mindennapi kenyerünk” projekt keretében került sor.

A hangulat lenyűgöző volt. Az ételeket fogyatékos személyek és önkéntesek készítették az egyesület konyháján. A „menünek” a következő összetétele volt: töltött paprika, rahátos keksz-szalámi, mazsola, müzliszelet, „Eugenia” és egy-egy kenyér mindenkinék.

Látáskorlátozott személyek is részt vettek az akcióban. Egy kerekesszékekben ülő hölgy, jóllehet csak az egyik karját képes használni, rendszeresen süt fánkot az egyesülethez betérő szegény embereknek (50-80 porciót).

„Az élelmiszersomagok elkészítése után, déli fél egykor a fogyatékos személyekből és önkéntesekből álló csoport kisautóbuszokkal megérkezett az

Északi Pályaudvar elé. Kinyitottuk a kisbuszok oldalsó toloajtáját. A csomagokat az önkéntesek a kerekesszékekben ülőknek adták, akik továbbadták a hajléktalanoknak. A tolószékekben ülők nagyon boldogok voltak, hogy ők is hasznosak lehetnek a társadalom számára. Egy, a *Nebunatică (Bolondos)* becenévre hallgató nő – az Északi Pályaudvaron tanyázó hajléktalanok egyik vezéregyénisége – meg is jegyezte egy közös ima után: „Sorstársaim, ma fogyatékos személyek adnak nekünk enni! Ezt ne felejtsetek el soha!” – számolt be az ese-

ményről a projekt igazgatója, George Uba lelkész.

Több mint 140 személy fogyasztotta el a normális adagot, ami mellé egy kis ráadás is járt. Egy hölgy, látván az egyesület önkéntesein a piros mellényt, megkérdezte, hogy mi történik. Aurel Burcea, az egyesület elnöke így válaszolt: „A *Kelj fel és járj!* Egyesület – melynek tagjai mozgáskorlátozott vagy más fogyatékosággal együtt élő személyek – valamint az azonos nevű gyülekezet önkéntesei élelmet adnak a hajléktalanoknak. A hölgy kételkedően tágra meresztette a szemét, és közelebb ment, hogy jobban lássa, amint a tolószékekben ülők enni adnak a hajléktalanoknak. „Istenem, feje tetejére állt ez a világ! Nekünk kellene ezt tennünk, nem ezeknek a szegény embereknek, akiknek segítségre van szükségük!”

Info Adventist,
722. sz., 2015. április 24.

„A mi mindennapi kenyerünk” – a bukaresti adventista gyülekezetek közös akciója .....

Újra beigazolódott: ha Istennek engedelmessé gyakorlatba ültetjük az Ő tanácsait, az áldások sokkal nagyobb mértékben áradnak ki ránk, mint ahogy arra számítottunk.

Hasonló tapasztalatban volt részünk a bukaresti hetednap adventista gyü-

lekezetek által kezdeményezett „A mi mindennapi kenyerünk” humanitárius szolgálat végzése közben is.

Az akció keretében minden vasárnap, a bukaresti Északi Pályaudvar előtt mintegy 150 hajléktalan kap meleg ételt. Az embersegítő akció egyik áldása, hogy

mozgósította és együttműködésre serkentette a fővárosi adventista közösségeket.

A Ferentari lakónegyed egy roma csoportja kifejezte óhaját, hogy részt vegyen az akcióban. Az egyik alkalommal tizenöt roma adventista szimpatizáns

készítette el a 150 szegény embernek az edelt.

„Türelmetlenül várjuk a vasárnapot... Volt, hogy három napig egy falat se ment le a torkomon! Nem is tudjátok, mennyire örvendek, hogy vasárnapról vasárnapra, ugyanabban az órában eljöttök ide, hozzánk!” – vallotta az egyik hajléktalan.

Az év kezdetétől mintegy háromszáz adventista önkéntes, ifjú és idős egyaránt, szolgálatával örömet szerzett

annak a több mint 140 hajléktalannak, aki az Északi Pályaudvar környékén „tanyázik”.

Az általános vélemény – mind a kedvezményezettek, mind az önkéntesek körében – az, hogy rendkívül áldásos szolgálatról van szó. Az Úr legyen áldott ezekért a lehetőségekért, amelyeket felkínál számunkra, hogy ily módon segíthetünk szükségben lévő, sorsverte embertársainkon.

Info Adventist,
724. sz., 2015. május 8.

A Romániai Adventista Egyház vezetőinek első konvenciója .....

Idén, április 20-a és 21-e között Méhkertben tartották a Romániai Adventista Egyház vezetőinek első konvencióját, amelyen részt vettek a hat Egyházterület vezetőségi bizottságainak tagjai, az Unió bizottsága, valamint egyházi intézményeink (ADRA, Médiaközpont, Viața și Sănătate Kiadó, Adventista Teológiai Intézet) igazgatói.

Az Unió kezdeményezésére, a romániai adventtörténelem utóbbi időszakában először, vezetőink a „leadership” (igazgatás) kérdését boncolgatták. A tanácskozás hangulatát az Istentől kapott szent küldetés iránti törődés lelkülete hatotta át. Képzés a vezetés tudományában és tapasztalatcsere – ez volt a találkozó elsődleges célja. Az ülésen jelen volt G. T. Ng, a Generál Konferencia végrehajtó titkára is.

A résztvevők a következő kérdéskörökkel foglalkoztak: a biblikus vezetés vagy igazgatás fogalmának meghatározása, a személyes hitelesség kérdése, munkaviszonyok és a vezetőségi bizottságok (Unió és Egyházterületek) tagjai közötti személyes kapcsolatok kérdése, hiányosságok az igazgatásban, az engedelmesség iskolája, a siker fo-

galma Jézus szemszögéből, „politikai” elemek a tisztségviselők választásának folyamatban. A tanácskozás keretében lehetőség nyílt névtelen, de valós esetek elemzésére is, a veszélyek tudatosítása és a felelősségtudat növelése érdekében.

„Kötelességünk megérteni, hogy mi a szerepünk vezetőkként ezekben az időkben. Isten kér erre minket, az Unió 2014-es Általános Ülésszaka alatt határozat is született erre vonatkozóan. Újítanunk kell, és ezt az újítást – melynek szigorúan bibliai alapja kell, hogy legyen, egységesnek kell lennie, és nem szabad az egyházi működési szabályzatba ütköznie – az egész egyházra ki kell terjesztenünk. A vezetésnek elsősorban lelki vonatkozásai vannak, ezt követi az etikai és a működési szabályzati szempont. Fontos továbbá, hogy a nyilvánosság miként vélekedik a vezetőről, illetve hogy a vezető milyen személyes példát mutat az embereknek. Kötelesek vagyunk megmutatni

az Isten által egyházunk számára kijelölt útvonalat, és nem csak prédikációk és határozatok, hanem az által a lelkület által is, amellyel a vezetéset gyakoroljuk, s amellyel a bibliai és működési szabályzati előírásoknak eleget teszünk a lelki, pénzügyi, kapcsolati és választási kérdésekben” – mondotta Marius Munteanu, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház elnöke.

E két napot követően újabb két napot a lelkészek számára tartottunk fenn. Április 22-én és 23-án a mintegy 200 megjelent lelkész a *Folyamatos Nevelés* címet viselő programon vehetett részt, melyet az Unió Lelkészosztálya szervezett. Az előadók ugyanazok voltak, csak a témák változtak: a lelkészi hivatástudat, hűség a pénzügyek igazgatásában, a lelkészi szolgálat csapdáit. A szemináriumok végén a résztvevők kérdéseket tehettek fel oktatóiknak.

Info Adventist,
722. sz., 2015. április 24.

■ VILÁGEGYHÁZ

Zambiában több mint egymillió adventista él .....

Zambiában mostantól több mint egymillió adventista él. Az eseményt a lusakai stadionban ünnepelték meg 2015. április 25-én. Az ünnepségen az ország elnöke, Edgar Lungu is jelen volt.

„Isten neve és az Ő egyháza felmagasztaltott a mai napon! Különleges pillanat ez a zambiai Adventista Egyház életében, és nem csak” – nyilatkozta Paul Ratsara, a Dél-afrikai és Indiai-óceáni Divízió elnöke. – „Az ünnepi istentiszteleten részt vett az ország elnöke és más, magas rangú állami tisztviselő, rám pedig az a feladat hárult, hogy megtörjem az élet kenyerét” – mondta Ratsara testvér.

Zambiában több adventista él, mint bármely más afrikai országban, és csatlakozik ahhoz a három országhoz, amelyben az adventisták száma meghaladja az egymilliót: Brazília – másfél millió, India – másfél millió, Egyesült Államok – 1,2 millió. Közel áll az egymillióhoz a Fülöp-szigetek (918669),

Kenya (824185) és Zimbabwe is (803521). Világviszonylatban a Hetednap Adventista Egyház 18,5 millió lelket számlál, ami nem tartalmazza az adventista gyermekeket, barátkozókat és meg nem keresztelt személyeket.

Ted Wilson testvér, a Generál Konferencia elnöke Istent dicséri a zambiai egyházra kiírástott áldásokért. „Az egyháztagok Isten szeretete és a hármangyali üzenet hirdetése iránti szilárd lelki elkötelezettségének köszönhetően, a Szentlélek által Isten áldásai áradtak a zambiai advent közösségre” – mondta.

Edgar Lungu államelnök a feleségével együtt érkezett a nemzeti stadionban tartott istentiszteletre, és vele jött kormányzata néhány tagja is. „Az ünnepségen felolvastak a Bibliából, Istent dicsőítő himnuszokat énekeltek, majd száz személy keresztségére került sor” – írta a Lusaka Times nevű napilap.

„Zambiában az evangelizálás egy életforma, nem csupán egy körülhatárolt esemény” – nyilatkozta Ratsara testvér.

– „A Zambiai Adventista Egyház annak köszönhetően tapasztalt ekkora növekedést, hogy a laikus tagok és a lelkészek csapatot alkotva dolgoznak, az újonnan megkeresztelték pedig belépnek az *Emberhalászok* nevű programba, amelyben misszionárius tanítványokká képezik ki őket.

Zambia Afrika déli részén fekszik, lakosainak száma 15,5 millió. Közülük több mint egymillió hetednap adventista. Gyülekezeteik száma mintegy 6000.

Forrás: www.adventistreview.org (2015. április 26.)

Nagyméretű evangelizáció Zimbabwében: 30.000 személy keresztkedik meg egyetlenegy szombaton!

Zimbabwében hatalmas méretű evangelizáció zajlik. A „Revelation of Hope” („A remény felfedezése”) című sorozat május 17-én, vasárnap vette kezdetét Chitungwizában, a főváros, Harare közelében. Nyolcvanhat evangelizációs találkozóra kerül sor egy időben az ország egész területén, imaházakban és különböző bérelt termekben, az esemény csúcsa pedig május 30-án, szombaton lesz, amikor 30000 személy keresztkedésére számítanak.

Az első 205 személy, aki az utóbbi hónapok evangelizációs alkalmain részt vett, már május 16-án, Chitungwizában megkeresztelkedett.

A Generál Konferencia elnöke, Ted Wilson testvér a Chitungwizában tartott evangelizációs kampány vezetője, egyik alkalommal az 5000 megvendégeléséről és a vízen járó Jézusról prédikált (Mt 14), hangsúlyozva, hogy a mai embernek – Pétertől eltérően – Jézusra kell szegeznie tekintetét.

Zimbabwében több mint 800000 adventista él egy olyan kontinensen, ahol egyházunk állandóan növekszik.

Forrás: www.adventist.ro

Ben Carson indul az elnökválasztáson az Amerikai Egyesült Államokban.

Az Adventista Egyház semleges álláspontot képvisel .....

A Hetednap Adventista Egyház Észak-amerikai Divíziója dr. Ben Carsonnak, az egykori idegsebésznek és az Adventista Egyház tagjának bejelentését követően, miszerint a Republikánus

Párt színeiben indul az amerikai elnökválasztáson, nyilatkozatot tette közzé. A Hetednap Adventista Egyház tudatában van annak, hogy nagy érdeklődés övezi dr. Ben Carson jelöltségét.

A híres idegsebész története jól ismert az adventisták körében, így orvosként igen nagy tiszteletnek örvend.

Az Adventista Egyház már régen megfogalmazta hivatalos álláspontját

a politikai választásokat illetően, melynek értelmében a semlegesség mellett foglal állást. Nézete alapjául egyrészt az egyháznak az államtól való elválasztására vonatkozó történelmi álláspontunk, másrészt pedig az Egyház adómentességére vonatkozó szövetségi törvény szolgál.

Míg az egyház hívei szabadon, saját belátásuk szerint támogathatnak vagy ellenezhetnek bármely jelöltet, fontos, hogy az Egyház mint intézmény minden jelölt iránt semleges maradjon. Vigyáznunk kell arra, hogy a szószék és az egyház intézményei megőrizték semlegességüket a választásokat illetően. Az Egyház alkalmazottainak különösképpen vigyázniuk kell arra, hogy felekezetünk képviselőiként egyetlen jelöltre vonatkozóan se nyilvánítsanak véleményt, így dr. Carsonról sem.

Ugyanakkor emlékeztetni szeretnénk egyházunk híveit, lelkészeit és ve-

zetőit egyházunknak az egyház és az állam különletének elvével kapcsolatos hivatalos álláspontjára. Az egyház sokat küzdött az emberek vallási jogainak védelméért, felekezeti hovatartozástól függetlenül.

„Következésképpen erőteljesen kellene munkálkodnunk a vallásszabadság mindenki számára való biztosítása érdekében, nem lenne szabad befolyásolnunk a politikai és polgári vezetőket hitünk előnyben részesítése, vagy mások hitének elnyomása érdekében. Nekünk, adventistáknak komolyan kellene vennünk polgári kötelességeinket. Részt vehetünk a rendel-

kezésünkre álló szavazási folyamatban, amennyiben ezt nyugodt lelkiismerettel tennénk – részt kell vállalnunk közösségünk építésében. Mindazonáltal az adventistáknak nem szabad érdeklétekké válniuk a politikában, a szószéket és kiadványainkat nem használhatják politikai ideológiák népszerűsítésére!” (a Hetednapi Adventista Egyház Vallások Közti Kapcsolatok Tanácsa által 2002 márciusában elfogadott hivatalos nyilatkozatából).

A Hetednapi Adventista Egyház értékeli dr. Carson, ahogyan a többi adventista egyháztagot is. Ennek ellenére fontos, hogy egyházunk tiszteletben tartsa az elvet, mely szerint az egyháznak el kell különülnie az államtól, és egyetlen jelöltet se támogasson, illetve ellenezzon.

*Info Adventist,
724. sz., 2015. május 8.*

Közel negyvenéves seb gyógyul be Magyarországon.....

A Magyarországi Hetednapi Adventista Egyház és egy több száz volt adventistából álló közösség egyezsége jutott, hogy a sérelmeket félretéve együtt dolgozzon a negyven éve bekövetkezett szakadás sebének begyógyításán.

A Magyarországi Adventista Egyház kettészakadása 1975-ben következett be amiatt, hogy néhány fiatal adventista lelkész és a hozzájuk közelálló hívek nehezményezték, hogy az egyház vezetői együttműködnek a Szabad-egyházak Tanácsával, amely szervezet a kisegyházak érdekeit volt hivatott képviselni. A későbbiekben beigazolódtott, hogy a szervezet a kommunista hatalom egy eszköze volt.

Ócsai Tamás, a Magyar Unió elnöke és Cserbik János, a KERAK (Keresztény Advent Közösség) vezetője aláírt egy közös dokumentumot, melynek címe: „Közös nyilatkozat a múlt rendezéséről és a közös jövőről.”

A Magyarországi Adventista Egyháznak 4629 tagja és 104 gyülekezete

van, a Keresztény Advent Közösség pedig mintegy 1800 taggal rendelkezik. Az egyház vezetői szerint körülbelül 600-an visszatérnek az Adventista Egyházba, 400-an kijelentették, hogy nem teszik meg ezt a lépést, a többiek pedig nem zárkoznak el a visszatéréstől.

A régóta várt kiegyezést megerősítő nyilatkozat az első lépés a két tábor egyesítésére. A dokumentum aláírásával az egyház elismerte, hogy megalapozatlan volt az 518 személy 1975-ben történt kizárása. Az adventista vezetők 1989 és 1995 között négy alkalommal kértek hivatalosan bocsánatot, a Keresztény Advent Közösség egyes tagjai azonban nem voltak készek azt elfogadni, mások pedig nem voltak tudatában e lehetőség fontosságának. Az egyesítési tárgyalások látszólag sehova nem vezettek, a komoly egyeztetések pedig 2000 táján abbamaradtak.

2011-ben a KERAK újonnan megválasztott vezetői tárgyalásokat kezdeményeztek az Unió és az Egyházte-

rületek vezetőivel. Az Adventista Világegyház elnöke, Ted Wilson testvér értesült a KERAK szándékáról, és megkérte Benjamin Schoun testvért, hogy elemezze a helyzetet. Előkészületeket tettek annak érdekében, hogy Schoun testvér, valamint a Transzeurópai Divízió elnökének asszisztense, Raafat Kamal találkozhasson a KERAK és a Magyarországi Adventista Egyház vezetőivel. A 2015. április 23-án született egyezmény fordulópont a magyarországi egyház történetében – áll a Transzeurópai Divízió közleményében.

„Dicsérem Istent kegyelméért, mely a kereszt lábához vezette e két közösséget, oda, ahol Krisztus megbocsátása, gyógyítása és szeretete hatalmába vette az elmét és a szívet” – mondta Kamal testvér. – „Jézus nemsokára visszatér, és ennek érdekében egyesíti a magyarországi híveket, hogy együttesen küldetésükre összpontosíthassanak, és a föld sója, a világ világossága legyenek.”

Adventista Info, 2015. május 8.

Eljött az óra...

Ezerkilencszázkettedik februárjában történt. A Battle Creek-i Szanatórium, a kor egyik legnevesebb adventista intézménye, lángokban állt. Ugyanazon év végén, december 30-án, az ugyancsak Battle Creek-i Review and Herald épületét szintén tűz emésztette meg. E két katasztrófa miatt egyházunk súlyos anyagi válságba sodródott. És mintha mindez még nem lett volna elég, felütötte fejét a panteista teológiai irányzat, melyet John Harvey Kellogg, egyházunk egyik legjelesebb vezetője képviselt. És ez még nem minden! A legtöbb adventista intézmény – egyetem, iskola, kórház – törvényesen már nem az egyház tulajdonát képezte.

1903. március 27-én az egyházi küldöttek a kaliforniai Oaklandben tartották a Generál Konferencia ülészakát, és sokan aggódtak a kilátástalannak tűnő helyzet miatt. Soha addig nem kellett szembesülnie egyházunknak ilyen méretű gondokkal.

Mit tettek a küldöttek? Mielőtt jogászokat kértek volna meg, hogy feltérképezzék a legális lehetőségeket az ingatlanok visszaszerzésére, vagy számviteli szakértőket a pénzforrások felkutatására, Isten Igéjét kezdték tanulmányozni. A legfontosabb az volt, hogy ne tévesszék szem elől létezésük értelmét egyházként, és ennek érdekében figyelmüket a három angyal üzenetére – Jelenések könyve 14:6-12 verseire – irányították. Ez az ígerész mutatja meg, kik vagyunk, és mi létezésünk célja ezen a világon.

A három angyal

A három angyal képe nagyon fontos szimbóluma volt a múltban az advent identitástudatnak, mára azonban viszonylag háttérbe szorult. Az imaházak homlokzatán is ott volt a három angyal reprezentációja, ma hiába keresném. Vissza tudtok emlékezni a második angyal üzenetére? Hát a harmadikéra? Attól tartok, sokunknak nehézséget okozna kívülről elmondanunk ezen értékes szavakat. A jelentésük pedig még nagyobb fejtörést okozna.

A három angyal üzenete megfogalmazza létértelmünket: kik és miért vagyunk? E három angyal üzenete az alapja bizonyágtevésünknek, tartalma evangéliumunknak, melyet tovább kell adnunk. Isten elhívott, hogy közvetítsük az emberiségnek ezeket az üzeneteket a világtörténelem ezen órájában, amikor a társadalom jobban tetszeleg saját megvalósításaival, mint bármikor máskor a múltban. Annyira büszkék vagyunk ismereteinkre, tudományos felfedezéseinkre, és annyira kábák a szórakoztatóiparnak köszönhetően!

Küldetésünk hangosan hirdetni a három angyal üzenetét. Kiáltani. Hangos szóval. Ma idősebb, mint bármikor! Hetednapi adventistának lenni annyit jelent, mint egy olyan néphez tartozni, melynek különleges küldetése és üzenete van a Messiás közeli visszajöttéről. Nem az üdvösség elnyerése egyházunk legfontosabb létoka, nem a szükségben lévők terheinek enyhítése, vagy hitközösségi igényeink betöltése. Mindezek a legfőbb célból erednek, amely nem más, mint Krisztus visszajöttének hirdetése.

„És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek.”
(Jel 14:6)

A legelső részlet, mely felhívja magára a figyelmet, az, hogy mindhárom angyal „az ég közepén repülve” teljesíti küldetését. Nem ülnek kerek asztal körül, és terveket szönek. Mozgásban vannak, mozgásuknak iránya van, sietnek. Jól meghatározott céllal.

Be kell látnunk: rendkívül nehezen vesszük rá magunkat, hogy részt vegyünk ebben a küldetésben. Egyre nehezebben. És a számunk is egyre csökken. Rendszeresen járunk a gyülekezetbe. Részét képezzük az egyháznak, és már akkor is

sikerélményünk van, ha kifizetjük az imaház számláit, és vásárolunk néhány könyvet. Mintha álom kerített volna hatalmába.

A három angyal által leleplezett valóság azonban az, hogy az egyháznak egyértelmű célja kellene, hogy legyen, ami a küldetését és utazása végállomását illeti. Hisz ma közelebb vagyunk a végállomáshoz, mint bármikor.

Az első angyal

Az angyal az égbolt közepén repül, és hangosan megszólal. Mit mond?

*„Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája. És imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.”
(Jel 14:7)*

Az imádat a Jelenések könyve egyik központi témája. Tudjuk, hogy az imádat lesz a Krisztus visszajöttét megelőző végidő legfontosabb kérdése. Az első angyal pedig figyelmeztet, hogy nem szabad mást imádnunk, mint egyedül a Teremtőt. Az örök evangélium hirdetése egybefonódik az imádat kérdésével.

Nem új evangéliumról van itt szó, hanem ugyanarról, amelyet Jézus Krisztus is hirdetett Isten országának eljövételéről, ugyanaz, amelyet Péter és Pál osztott meg kortársaival, s amelyet János evangéliuma 3:16 verse így foglal össze: valaki hisz Benne, nem vész el, hanem örök élete lesz. Ezt kell Jézus második eljövele előtt is hirdetnünk!

A teremtés elméletének elfogadása perdöntő az imádat kontextusában. Az első angyal nyilatkozata egyfajta védőoltás az istentagadás és a bárminemű evolucionizmus ellen. Imádatunkkal elismerjük, hogy Isten a Teremtő.

Isten szuverén hatalma

Mi értelme félnünk? Hiszen a szeretet Istenét hirdetjük! A szabadság és az egyenjogúság korában élünk. Az Istentől való félelem egy nehezen elfogadható fogalom. Akkor miért féljük Istent? Azért, mert elérkezett az Ő ítéletének órája. Értelmezésünk szerint ez az időszak a prófétikus 2300 nap lejárta után kezdődött.

Térjünk vissza az advent történelemben William Miller idejébe. Miller 1843-ban kezdte hirdetni az első angyal üzenetét, és kortársai megértették a szavát. Jézus eljövele közel, és van

ítélet, Isten ítélete. Erről sosem szabad megfeledkeznünk. De hiszünk mi ebben?

A fent körvonalazott kontextusban gondolkunk Isten szuverén hatalmára. Jóllehet szeretjük a szabadságot, a legtöbbször csak a mi szabadságunkra gondolunk, Isten szuverenitására csak ritkán. Pedig a Szentírás világosan kijelenti, hogy Isten azt tesz, amit akar, ez abszolút joga. Mivel Ő Isten, bármit és bármikor megtehet. Örök, halhatatlan, önmagának elégséges. Az Általa teremtett világegyetemről függetlenül létezik.

Jogában áll úgy bánni velünk, ahogy akar. Ez alatt azt értem, hogy Istent senki és semmi nem kényszerítette, hogy megteremtse minket, engem, téged, bárkit. És arra sem kötelezhető, hogy életben tartson. Nem köteles egyetlenegy személyt sem megmenteni az emberi fajból.

Senki nem gyakorolhat nyomást Istenre. Bármit megtehet velünk, bármelyikünkkel. És senki sem tudhatja, mi Isten szándéka.

Nem köteles úgy bánnia velem, mint teszi másokkal. Sokan szembesülnek ezzel a problémával, mivel azt hiszik, hogy Isten egyenlőképpen kell, hogy eljárjon mindenkivel. Ha tett valamit egyik barátomért, szomszédomért, kedves ismerősömért, értem is meg kell tennie. De ez nem így van. Irigykedni valakire, amiért rendelkezik valamivel, amivel én nem, időpocsékolás, mivel Isten mindenkire személyre szabottan viszonyul.

Nem úgy viselkedik velem ma, ahogyan tette tegnap. Ezt az elvet nagy gonddal kell megközelíteni, mivel Isten jelleme nem változik meg soha, Ő az volt tegnap is, ami ma, és ami holnap és örökkön-örökké lesz. Mindig kegyelemmel teljes, szüntelenül szeret, szent és igazságos. Ez nem azt jelenti, hogy ami ma történt velem, az garantálja azt, ami holnap fog történni. Isten jelleme és szeretete nem változik soha. Az viszont, ahogy kegyelme, hűsége és szeretete megnyilvánul, egyik percről a másikra változhat. Egyik nap csodálatosan válaszol az imámra. A következő nap a halál árnyékának völgyébe juthatok, Isten szabadításáért esedezve. Ő mindig ugyanaz, de nem mindig nyilatkozik meg ugyanabban a formában. Szükségeink függvényében vagy így, vagy úgy válaszol.

Imámra bármilyen módon válaszolhat, Ő eldönti, hogyan. Az őszintén imádkozók értik ezt az igazságot. Egész éjszaka halászunk, és nem fogunk semmit. A következő nap bevetjük hálóinkat, és nem győzzük kihúzni, annyira tele vannak hallal. Éjjel ülhetek börtönben, hajnalban pedig kiszabadít egy angyal. Vagy Isten megrengeti a földet, leomlanak a falak, és szabad leszek. De meg is halhatok a fegyházban, mint sok keresztény mártír a történelem során. Egyik nap megtapasztalom Isten erőteljes beavatkozását az életembe, másnap lehet, hogy a halál árnyékának völgyében fogom vonszolni magam. Ez Isten minden gyermekére vonatkozik. Urunk nagyon kreatívan viszonyul hozzánk, hogy lelki érettségre vezessen. Vannak ragyogó napjaink, de sötét éjszakáink is.

Trónja körül nem tűr meg egyetlen riválist sem. Ez az egyik legfontosabb témája a Bibliának. Egyetlenegy Isten van, és kizárólagos imádatot vár el. Miután észébe juttatja népének, hogy Ő mentette ki Egyiptom fogságából, Isten kimondja az első parancsolatot: „Ne legyenek néked idegen isteneid Énelőttem!” (2Móz 20:3).

Egyértelmű, nem? Semmilyen más isten! Pont. Egy Isten van, második számú nincs!

Isten nem köteles az elvárásaimhoz igazodni, és magyarázattal sem tartozik. Talán ez a kijelentés érzékelteti a legjobban Isten szuverenitását. Nem köteles azt tenni, amit elvárunk Tőle. Reakcióival gyakran meglepte az embert. Ádámot és Évát elűzte az Édenkertből, ruhát készített nekik, hogy meztelenségüket eltakarják. Özönvizet zúdított az emberiségre, Noét szivárvánnyal örvendeztette meg. Kettéválasztotta a Vörös-tengert, naponta mannákat küldött az égből, megnyitotta a föld száját, hogy elnyelje Kórét, Dátánt és Abirámot. Elutasította Pétert, de ott lehetett a megdicsőülés hegyén, megjövedölte, hogy meg fogja Őt tagadni, de megbocsátott neki, visszaállította jogaiba, majd megjövedölte halálának módját. Minden úgy történt, ahogy Isten szolt, és semmi se úgy, ahogy az emberek szeretnék volna.

Egy dolog világos: eljött az Ő ítéletének órája, és ennek tudatosodása Istennek tetsző magatartásra kell, hogy buzdítson bennünket.

A második angyal

*„És más angyal követé azt, mondván:
leomlott, leomlott Babilon, a nagy város!
Mert az ő paráznsága haragborából
adott inni minden pogány népnek.”
(Jel 14:8)*

A Jelenések könyvében Babilon a második angyal üzenetében jelenik meg először. Babilonhoz általában a zavar fogalma társul. Bábel az özönvíz kontextusában születik meg (1Móz 11.). A világot megsemmisítették a vizek, kezdett újrászerveződni a társadalom, az emberek azonban már nem hittek Istenben. Nem hittek az ígretnek – vagy figyelembe se vették azt –, mely szerint Isten soha nem pusztítja el többé özönvíz által a földet. Úgy látják jónak, ha kezükbe veszik sorsuk felett az irányítást.

„És mondának: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén” (1Móz 11:4). Ha figyelmen kívül hagyjuk Isten tekintélyét, kísérteni fog a gondolat, hogy saját hitelv-rendszerünket, saját eszkatológiánkat kiépítsük. Hogy minden úgy legyen, ahogy szeretnénk. Az özönvíz utáni nemzedék megpróbálta a saját elképzelései szerint megszervezni az életet, és ezzel szembeszállt Istennel. Ez az ember útja, nem az Istené. Isten

követői rendelkeznek a szentek békességes túré-sével, és megtartják Isten parancsolatait és a Jé-zus hitét. Két út bontakozik ki előttünk: az egyik az emberek és az emberi hagyományok igazgatta út, a másik az Isten útja.

Pál apostol a korinthusiakhoz írt második le-velében ekképpen fogalmaz: „Mi egyezése Isten templomának a bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mon-dotta: *Lakozom bennük, és közöttük járok, és le-szek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.* Annak okáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek, és én magamhoz fogadlak titeket” (2Kor 6:16-17).

Isten egyértelműen felszólít, hogy zárkózzunk el mindattól, amit Babilon kínál.

A harmadik angyal

„És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kén-kővel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; és az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön-örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imád-ják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi.” (Jel 14:9-11)

Talán ez az egyik legkeményebb és leghatá-rozottabb kijelentés Isten haragjára vonatko-zóan. Miért ilyen kategorikus Isten? Hol van ebben a megnyilatkozásban a szeretet? Ne fe-ledjük, hogy ez a kijelentés a Krisztus eljövele előtti időszakra vonatkozik, amikor határozott különbségnek kell lennie Isten és Sátán között. A fenevad bélyegének olyan jelnek kell lennie, amelynek jelentését (jelentőségét) mindenki érti. Isten nem használ kemény szavakat elvont, kö-dös fogalmak jelölésére. Itt konkrétumokról van szó. A fenevad bélyegének határozott ellentétben kell állnia a Jelenések 7. fejezetében bemutatott Isten pecsétjével. Isten pecsétje Isten teremtői te-kintélyének elismerése, míg a fenevad bélyege arra a valóságra utal, melyet az ember saját ereje és tekintélye által próbál meg felépíteni.

Eljött az óra...

Alapvető problémánk, hogy megengedjük Istennek, hogy bárhol legyen, csak az Ő trónján ne. Sokszor a mi észjárásunk a legfelsőbb tekin-tély. Azt tesszük, ami tetszik, azt hiszünk, amit akarunk, és megfélekedünk arról, hogy korlá-tolt, bűnnek alávetett emberek vagyunk. Felépít-jük saját értelmezéseink, gondolataink és moti-vációink Babel-tornját, azzal a tudatos vagy nem tudatos céllal, hogy ne engedelmessédjünk Isten-nek. Vagy engedünk a kísértésnek, és elhisszük, hogy nem minden igaz, amit Isten mond.

A három angyal üzenetét ekképpen foglal-hatjuk össze: Ki az én Istenem? Kinek engedel-meskedem az élet minden kérdésében? Kit imá-dok? Nemsokára eljön a nap, amikor „minden szem meglátja Őt, és minden térd meghajol” Isten előtt, elismervén, hogy Jézus Krisztus az Úr. Ha ez a nap el fog jönni, miért ne hajolnánk meg már ma Isten előtt, és vallanánk, hogy Jézus Krisztus a mi Urunk?

Eljött az Ő ítéletének órája! És ezt mindenki-nek el kell mondanunk! Hangos szóval! ■

Marius Andrei, a Munténiai Egyház-terület lelkésze és a Speranța TV szer-kesztője

Az utolsó pohár

„És más angyal követé azt, mondván: *Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város!* Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek.” (Jel 14:8)

Karl Marx irónikusan jelentette ki, hogy a vallás egyféle ópium az embereknek. Bizonyos szempontból igaza is volt. Ez tűnik ki a második angyal üzenetéből is. A világ elkábult vagy elzsibbadt, és nem akar felébredni.

A zseniális intelligenciával, bonyolult szervezést és kapcsolati rendszert igénylő együttműködéssel felépített Babel tornya még mindig egy legyőzhetetlen tengely. A mítosz és a történelmi valóság között, Babilon mindmáig érdeklődést és ellentmondást kelt. Azonban egy lényeges befolyást is gyakorol, amelyet semmiképp nem hagyhatunk figyelmen kívül.

Babilon régi bora

Dániel próféta a Babiloni Birodalomban élt, ott alkotta élete nagy művét. Minden abból a komoly elhatározásból eredt, hogy visszautasította Babilon ételét és italát. Itt kezdődtek a gondok. De a győzelmek is. Megszülettek azok a próféták, akik felvázolják földünk történelmének nagy gondolkodásrendszerét. Ez a Dániel tanúja volt a nagy Babiloni Birodalom bukásának Kr.e. 539-ben. Ő tolmácsolta a legyőzhetetlennek vélt királyság pusztulását hirdető mennyei ítéletet, amely éppen Belsazar lakomáján, a borivás idején jelent meg a falon. Az ítélet kimondásával egy időben a mennyei végrehajtás is bekövetkezett.

Babilon mindenkivel szemben felhasználja a szőlő termését, ahogyan a kígyó felhasználta a jó és gonosz tudásának fája termését, Ádám és Éva esetében. Még Noé sem tudott ellenállni a szőlő termésének. A vízözön tapasztalata után, miután csak ő és családja szabadultak meg a mindent elsöprő víztömeg pusztításától, nehéz elhinnünk, hogy még valamilyen próbában elbukhatott. És mégis, az eredmény sajnálatos és szégyenletes.

A bor a felfogásunkat, szemléletmódunkat elferdítő hatalom jelképe. Babilon szépséget, ragyogást, az értelem olimpiai csúcsait, művészetet, kultúrát, tudományt jelent. Nincs káosz, fel-fordulás, hanem rend és kifinomultság. Babilon szeretne rendelkezni Isten átruházhatatlan jelle-

mével: mindentudás, mindenhatóság, mindenhol jelenlévőség. Ha a mi századunkat szemléljük, elmondhatjuk, hogy már majdnem sikerült neki. Az ipari forradalom, az informatika fejlődése nagyon közel visz ennek az álomnak a beteljesüléséhez. Babilon egy olyan rendszer, amely elferdíti mindazokat a képességeket, amelyeket az ember a teremtéskor kapott.

Az új babiloni bor

Minden történelemkönyv ismerteti a történelem nagy korszakait. Ezen időszakok meghatározói az istenség, a világ, az ember és az ezek közötti kapcsolatok különleges szemlélete és megértése. Számos változat létezik, amelyek azonban nem képezik jelen cikkünk tárgyát. Dániel könyvének 2. és 7. fejezete bemutatja a föld királyságainak egymást követő sorát és ezek eszmeiségét. A Jelenések könyve szerint Babilon újjászületetik a történelem zárószakaszában.

Galileo Galilei, Descartes és Newton csak néhány név azon tudósok sorából, akik általunk tudományosnak nevezett formában mutatták be a világot. Ez az új felfogás nagy lelkesedést szült, és a korábbi korszakok tudatlansága fölötti győzelem érzetét keltette. A megismerés kiterjesztette határait a természet világára is. Az erkölcsi szempontok azonban egyre inkább háttérbe szorultak. A bűn vagy a rossz már nem talál helyet az új leírásokban. Majd megjelenik a posztmodernizmus. Már nem létezik Isten, vagy ha mégis, akkor képtelen bármilyen módon is közbelépni. A posztmodernizmus, ugyanúgy, mint a babiloni vallás, a szinkretizmus bölcsője és a kulturális autizmus egy formája. Mindenki megmarad a saját világában, a saját hitében. Ha az ókorban a bor az istenség valódiságával kapcsolatos felfogás összezavarásának a jelképe volt, a modern babiloni bor egészen kizárja Istent az ember életéből. Ennek az állapotnak az egyik hatása, hogy önmagunk alkotta lényeknek képzeljük magunkat, vagy a hosszas és szelektív folyamatnak, az evolúció termékeként fogjuk fel létünket. A semmi hozta létre a világot és mindent,

ami abban van. Azonban, ha ez a gondolat túlságosan meredek a bibliaolvasó ember számára, és ha amúgy is belemerültünk a szinkretizmusba, akkor Istent is bevehetjük ebbe a folyamatba, hogy azok számára is hozzáférhetővé váljon, akik semmiképp nem akarnak lemondani a hitről. Ez arra mutat rá, hogy a babiloni bor is megváltoztatta az ízét. Miközben a tudomány egységesíti a felfogás képletét, a posztmodernizmus kikiáltja a hit egyetemességéről szóló elvárás megszűnését.

A bor hatása: harag és züllöttség

A züllöttség, a kicsapongás a részegítő italokkal hozható összefüggésbe. Isten Törvénye szerint az ember szent templom, és a Teremtő előtt felelünk azért, ahogyan ezzel bánunk. Az embernek az Úr kegyelméből szentté kell válnia, Hozzá hasonlónak.

Babilon azt állítja, hogy szívünk hajlamai és készletesei törvényerejűek, és önmagában semmi nem szentségtelen. Amikor egy gyülekezetben széthúzás üti fel a fejét a tagok között, ez azt jelenti, hogy valami ott babiloni természettel rendelkezik. Babilon borának hatásairól több szinten és területen beszélhetünk:

Kognitív: ésszerűség, fejlődéstan, ateizmus. Három szó, melyeket logikus sorrendbe lehet állítani.

Érzelmi: narcisztikus hajlam, a Megváltó felé irányuló valódi odaadás rovására.

Viselkedésbeli: a nem biblikus viselkedés és magatartásforma lemásolása az öltözködésben, az életformában és a szabadidő eltöltésében.

Társadalmi: önző érdekektől vezetett felszínes kapcsolatok és gyűlölet, mind a családban, mind a gyülekezetben.

Vallási: az áldozati oltár szent tüzének világi tűzzel való felcserélése, profanizálás. Egyrészt, a gyülekezeti programok elvilágiasodása, másrészt túlságosan nagy hangsúly a természetfeletti, csodás erőkre, a Teremtővel szembeni szentség és imádat rovására. Nem véletlen, hogy pünkösdkor a tanítványokról úgy vélték, hogy meg részegedtek.

A második angyal üzenete nem csupán vallásos és elvi jellegű. Ez a nemzedék tanúja az ember egyénisége ellen intézett kifinomult, de rendkívül erőteljes támadásnak. A részeg emberhez való hasonlítás a lehető legszemléletesebb.

A végső összeomlás

A történelmi Babilon ítélete így hangzott: „Szamba vétettél, megmérettél és híjával találtatál!” (Dán 5:25). Ez eszkatológikusan megismétlődik a második angyal üzenetében. Az angyal megpróbál felébreszteni a falak leomlása előtt. Dániel bemutatta Belsazárnak az összeomlás indoklását: „És te, Belsazar, nem aláztad meg a szivedet, noha mindezt tudtad. Sőt felemelkedtél az egek Ura ellen, és az ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és arany-, érc-, vas-, fa- és kőisteneket dicséred, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; az Istent pedig, akinek kezében van a te lelked, és előtte minden te utad, nem dicsőítetted.” (Dán 5:22-23)

Jeremiás előre látta ezt a bukást, és beszélt arról, hogy Isten megpróbálta megmenteni Babilont. „Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétek be balzsammal az ő sebét, hátha meggyógyul!” (Jer 51:8)

Az előző angyal már javasolta a megoldást, amely az örök Evangélium. És mit jelent ez? Lk 22:20-ban olvashatjuk a Babilon általi szemfényvesztés gyógyírját: „Hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely ti éretetek kiontatik.” Ez a bor nem részegít meg. Ez az üzenet arról szól, hogy mennyire bűnös és gonosz az ember, de létezik számára gyógyszer.

Egy másik pohár büszkévé tesz helyzetedre és megvalósításaidra, világnézetedre, értelmekre, a világ titkainak megértésére, és rajta áll a neve: Babilon. Egyedül Isten kegyelme ad erőt, hogy ne tévesszük össze a poharakat. Rajtunk múlik, hogy melyik pohárból szeretnénk inni. ■

Mugurel Asaftei,
a Moldvai Egyházterület lelkésze

Hol van a harmadik angyal?

„És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tüzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt. És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön-örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. Itt van a szenteknek békesége türe, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jel 14:9-12)

Ha megengedné Isten az ördögnek, hogy elrejtse egyet a Szentírás könyvei közül, és teljesen kitörölje annak tartalmát az emberek tudatából, biztosan a Jelenések könyve lenne az. Nem hiába foglalkozott kitartóan a századok során azzal, hogy ezt a könyvet ne olvassák, ne tanulmányozzák, tanulságait ne alkalmazzák a gyakorlatban. Egyes keresztényeket sikerült eltávolítania ettől a könyvtől, azt a gondolatot ültetve elméjükbe, hogy csak a kiváltságosoknak íródott. Mások elolvasták ugyan, de tévesen magyarázták. Kevés keresztény ízlelte meg üzenetét a maga valóságában, és kevesen tették hivatássá, szenvedélyüké a Jelenések könyvének tanulmányozását.

Feltettem magamban a kérdést: vajon a mai adventisták miért nem érdekeltek már annyira a Szentírásnak és különösen a Jelenések könyvének tanulmányozásában? Tapasztalatom szerint nem a fenevadakkal van a gond, sem a részlegesen titkosított üzenettel, hanem magával az adventistával. A mindannyiunk aggasztó lelki állapotát leleplező közvetlen és személyes kórisme az, ami eltávolít a könyv tanulmányozásától és gyakorlati elmélyítésétől. A Jelenések könyve az a tükör, amely megmutatja, milyenek vagyunk, és figyelmeztet, hogy amennyiben visszautasítjuk a Hú Tanúbizonyosság gyógyító erejét, elveszítjük örök jövőnket.

Mit tartalmaz az üzenet?

A harmadik angyal üzenete figyelmeztetés azok számára, akik nem szentelődtek meg az igazság meghallgatása által. Akik egyesültek a világgal, és annak lelkületében élnek, nemcsak elhagyják az igazságot, hanem annak ellenségeivé válnak.¹

Rendkívül sürgető üzenet ez azon keresztények számára, akik annak ellenére, hogy megvallják az Úr Jézus iránti szeretetüket, az igazságnak csupán egy részét veszik figyelembe. Őket kell, hogy emlékeztesse az angyal: „Aki ezt mondja: ismerem Őt, és az Ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság” (1Jn 2:4).

Tudatosulnia kell a várakozókban, hogy a fenevad és a fenevad képe iránti hódolat nemcsak egy másik nyugalomnap elfogadását jelenti. Ha megtartják ugyan a szombatot, de szívéből, gondolataikból, gyülekezeteikből hiányzik az Úr, szintén a fenevadnak hódolnak.

Az üzenet életmódunk megreformálására szólít fel. „Az egészségügyi reform a nagy munka egyik ága, melynek célja az emberek felkészítése az Úr visszajövetelére. Ez az üzenet ugyanolyan szorosan kapcsolódik a harmadik angyalhoz, ahogyan a kar a testhez.”²

Hírnök nélküli üzenet

Akik ismerik a Jelenések könyvét, tudják, hogy amikor üzenetközvetítő angyalokról beszélünk – mind a hét gyülekezet angyala, mind a hármas angyali üzenet esetében – tulajdonképpen Isten földre küldött hírvivőiről van szó. Mennyei hírnökök, mivel mennyei üzenet van a birtokukban, azt hirdetik.

Mivel tisztáztuk ezt a részletet, olvassuk el önmagunkra vonatkoztatva a harmadik angyal üzenetét: „És harmadik angyal is (akinek a neve Dániel, János, Mária, stb. – mindenki helyettesítse be a saját nevét) követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borá-

ból, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába...” (Jel 14:9-12).

Az üzenet magasztos, a hírnök azonban hiányzik. Az üzenet megrázó, de úgy tűnik, a hírvivők is megrémültek. Az üzenet tiszta Evangélium. Miért késlekedik a hírnök a hirdetésével?

A szomorú igazság, amelyet az angyalnak el kell mondania, arról is szól, hogy Babilon tanítása a várakozók gyülekezetét is átszötte. Ne feledjük: nemcsak azok részegednek meg Babilon borától, akik hamis hittel rendelkeznek, hanem azok is, akik birtokolják ugyan az igaz hitet, azonban megalkusznak, és gyakran a bűn pillanatnyi szolgáltatásaihoz és élvezeteihez fordulnak.

Laodicea makacsul állítja, hogy jól lát, hogy gazdag és főleg jól öltözött. És milyen csodálatos, márkás babiloni ruhákat visel! Laodicea, amióta elfogadta Babilon udvarlását, híressé, emancipálttá vált. Magas sarkúban feszít, hogy nagyobbak tűnjön, csillámport szór magára, hogy mindenki lássa ragyogását. Felszerelte magát GPS-szel³, hogy el ne tévedjen, a „mennyel” való kapcsolatot pedig okos telefonnal tartja, még az imádat helyén is. Mindezek ellenére csak mezítelen maradt, és sajnálatos módon, már nem is szígyenkezik emiatt.

Ezért nagy erővel, alázatosan, fájdalommal, de határozottan kiáltani kell a harmadik angyal üzenetét, hogy mindenki megtudja: „Aki visszatartja Isten pecsétjét, megkapja a fenevad jelét. Aki iszik Babilon borából, Isten haragjának borából is fog inni.”⁴ Senki számára nincs jövő a végleges Isten melletti döntés jelene nélkül.

A nagy küldetés

Az egyik lehetséges oka annak, hogy az angyal késlekedik az üzenettel az, hogy nem ismeri az üzenetet magát. A második ok pedig, hogy nem ismeri fel magát benne. Majd ehhez kapcsolódik a visszautasítás, a közömbösség, a gúnyolódás vagy az üldözés miatti félelem. Egyesek nehezen lépnek ki komfortzónájukból, mások pedig azt várják, hogy valaki más kezdje el. Egyes hírnököket fojtogat a határidőnaplójuk, építőtelepük, vállalkozásuk. Túlságosan elfoglaltak ahhoz, hogy a hirdetendő mennyei üzenettel foglalkozzanak. Egyesek azt gondolják, hogy ez a szakemberek feladata (lelkészek, misszionáriusok, evangélisták). Megint mások pedig a hallgatóság érzéketlenségét okolják távolmaradásukért. Mindezek és sokan mások tulajdonképpen nem tesznek egyebet, mint ürügyet keresnek a munkavégzés alóli kibúvóra. Ezek a kifogások

belénk rögzültek, és nehezen ismerjük be őket. Valós okaink azonban a következők: 1) nem érdekel bennünket az emberek sorsa, 2) túlságosan szeretjük a világot, és 3) egyre kevésbé szeretjük Istent. A bűn letőri szárnyunkat, megfoszt egyéniségünkötől és jövőnkötől.

Újból az ég közepén

A történelem utolsó órájában a földi nagykövetségekkel rendelkező mennyei hírnökök újból lángra kell, hogy gyújtsák az Evangélium szenvedélyét, és örökre az Úr Jézushoz kell, hogy kössék lelküket. Az üzenetnek csak akkor van ereje, ha a hírnököt a Szentlélek hatja át.

Minden adventistának fel kellene tennie a kérdést: „Mit tehetnék a harmadik angyal üzenetének hirdetése érdekében?”⁵ Azonban ahhoz, hogy tegyünk valamit Krisztusért, előbb Krisztusban kell lennünk.

A nyelv nem szentelődhet meg a szív megszentelődése nélkül. Akik Babilonban vannak, nem a hangos kiáltásunk érdekéért jönnek onnan ki, hanem a Krisztushoz való hasonlóságunknak köszönhetően. Túlságosan foglaltak ahhoz, hogy szavakat hallgassanak, még ha a legszebbeket szóljuk is, azonban megtorpannak rohanásukban egy igazi, egyszerű keresztény bizonyágtéves látán. Sokkal jobban reklámozzuk az Evangéliumot látható formában, mint szavakkal. A gyakorlat, a meggyőződések megélése nagyobb erővel bír, mint a beszéd. Ez legyen leglényegesebb alapelvünk, amelyet soha ne feledjünk el.

A jelen idők megtért keresztényei állítják, hogy „a harmadik angyal fellépése előrehaladást hozott, mivel ez képezi Isten szent munkáját a földön. Azonban csak a Szentlélek befogadása (melynek feltétele Jézus igazságának elfogadása) és Babilonnak a vasárnapi törvény kiadása általi támadása teszi lehetővé, hogy az angyal megjelenjen az ég közepén, napként beragyogva a földet, hogy szavat a föld minden lakója meghallhassa.”⁶

Hozd el, Uram, azt a napot! ■

1. Ellen G. White, *Commentary on Revelation*, Oklahoma, Academy Enterprises, 2000, 938.

2. Idem, 952.

3. Elektronikus tájékozási rendszer.

4. Jacques B. Doukhan, *Enigmele Bibliei – cartea profetică Apocalipsa*, București, Viață și Sănătate Kiadó, 2013, 134. old.

5. Ellen G. White, *Commentary on Revelation*, 951. old.

6. Florin Lăiu, <http://apocalipsa.intercer.net/comentarii-biblice/comentarii-daniel-si-apocalipsa/marea-controversa-conflictul-final-si-victoria-bisericii-cap-12-14.html>

Daniel Bota,
a Bánsági Egyház-
terület lelkésze

Miért volt annyi feleségük Izrael királyainak?

Az emberi szenvedély bűnös kívánságain túl több más – társadalmi és politikai – oka volt a többnejűségnek. Az alábbiakban bemutatom, mi Isten akarata ebben a kérdésben, megvizsgálom, mi motiválta a királyokat, hogy több izraelita nőt vegyenek feleségül, és végül mi a magyarázata annak, hogy idegen népek lányával kötöttek szövetséget.

1. Isten akarata

Isten akarata volt, hogy népe története bizonyos szakaszában királyt helyezzen népe élére. Isten megalkotta a törvényes keretet a királyság intézményéhez, meghatározta, hogyan történjék a király megválasztása, és mi a király szerepe (5Móz 17:14-20). Bizonyos mértékben a királynak példát kellett mutatnia a népnek, ami a törvény tisztelétét, az Isten hatalmába vetett bizalmat és Istennek a házasságra vonatkozó szándékát illeti. A törvény egyértelmű ebben a tekintetben: „Sok feleséget se tartson” (5Móz 17:17). Más szavakkal: ne tartson háremet. Isten ugyanazt várta el a királytól, mint minden zsidó férfitől: egy felesége legyen. Ebben a tekintetben Izrael királysága elbukott az Úr előtt.

2. Dávid feleségei

Dávid volt, aki a királyi gyakorlatba bevezette a többnejűséget. Legkevesebb kilenc felesége volt és tíz ágyasa. Az ágyasok szerepe nem tisztázott. Annyit tudunk róluk, hogy a király rendelkezésére álltak, gyermekeket szültek neki (lásd 2Sám 20:3), és őrizték a királyi palotát (2Sám 15:16). Az ókori Közel-keleten a király többnejűsége növelte tekintélyét az alattvalói előtt, kiegészítette királyi státuszát. Dávid a kor szelleméhez igazodva a kulturális kontextus előírásai szerint tartott több feleséget. Izraelita feleségeket. Valószínűleg befolyásos családokból választott nőkről volt szó, amely családokra Dávid uralkodása támogatása érdekében számított. Ma politikai házasságoknak neveznénk ezeket. Az izraelita asszonyok közt volt azonban egy idegen nő is, egy hercegnő: „a Gessurbeli Thalmai király leá-

nya” (2Sám 3:3). E házasság mögött politikai motiváció rejlik, és Dávid befolyásának megerősítését szolgálta a kánaánita népek között.

3. Az idegen feleségek és a bálványimádat

Amit Dávid bevezetett, azt Salamon intézményesítette: „És valának néki feleségei, hét-száz királyné asszony és háromszáz ágyas” (1Kir 11:3). Ágyasai közül sokan – ha nem az összesen – izraelita nők voltak, feleségei azonban valószínűleg idegen népek leszármazottjai, azoknak a királyoknak a lányai, akikkel Salamon szövetségben állt. Ez bevett szokás volt az ókori Közel-keleten a királyi házasságokat illetően. Ezek a házasságok megerősítették Salamon királyságát, és segítettek megőrizni a békét a környező népekkel (például Szidonnal, Ammóonnal és Moábbal). Az idegen nőkkel kötött politikai házasságok ártottak is a királynak, bálványimádatra csábíthatták (5Móz 17:17, 1Kir 11:2).

Az effajta házasságok előkészületei során a királynak bele kellett egyeznie, hogy felesége továbbra is a saját istenét imádjá a királyi palotában. Megtörténhetett, hogy néhány feleség áttért az izraelita hitre, de ezt biztosan nem állíthatjuk. Minden idegen feleség magával hozhatta a palotába a szobalányait, valamint egy vallásos mentort, aki a királynét segítette a bálványimádatban. A férjnek, a királynak biztosítania kellett pogány feleségei számára egy helyet az imádati szertartáshoz. E pogány gyakorlathoz igazodva „épített Salamon templomot Kámosnak, a Moábiták utálatos bálványának a hegyen, amely Jeruzsálem átellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai utálatos bálványának. És ekképpen cselekedett Salamon mind az ő idegen feleségeivel, akik az ő isteneiknek tömjéneztek és áldoztak” (1Kir 11:7-8). Ez volt a kor tipikus politikai-vallásos gyakorlata a Közel-keleten, ami közvetlenül hozzájárult Isten népének erkölcsi zülléséhez.

Engedelmeskedjünk Isten Szavának, főként amikor olyan társadalmi-kulturális szokásokról van szó, amelyek eltávolíthatnak Istentől. ■

Angel Manuel Rodriguez, a Nemzetközi Adventista Bibliakutató Központ egykori igazgatója

A temesvári „Maranatha” gyülekezet

A temesvári „Maranatha” gyülekezet a Bega parti város központjában, a Mocioni utca 7. szám alatt található. Ez a Bánsági Egyházterület legnagyobb taglétszámú gyülekezete. 400 tagot számlál, melyhez hozzátartoznak a szakálházai (Săcălaz), gyertyámosi (Cărpiniș) és az újpécsei (Peciu Nou) csoportok is.

1913-ban a temesvári adventista gyülekezet 18 tagot számlált. 1930-ban már 42-re emelkedett a megkeresztelt tagok száma. Constantin Popescu volt a gyülekezet első lelkésze, akinek munkáját Gheorghe Motorca biblia munkás segítette.

A kommunista rendszerben, a vallásgyakorlási jogok korlátozásának idején, a temesvári „Maranatha” gyülekezet, akkori 60 tagjával, mintegy húsz évig úgy mond „kényszerutazó” lett. Számtalanszor megváltozott a gyülekezések helye, sok esetben a baptista és a pünkösdisták testvérektől béreltek termet.

Șt. Faur és G. Deac lelkészek kitartó erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy egy végleges helyet szerezzenek az imaház számára. Erre csak 1971. július 29-én került sor, ekkor sikerült ugyanis megvásárolni azt a telket, amelyen ma is gyülekezéseit tartja a közösség.

Horvátország

Horvátország, vagy hivatalos nevén Horvát Köztársaság, az Európai Unió tagállama, mely a Balkán-félsziget délnyugati részén, az Adriai-tenger partján fekszik. Területe 56 594 km², lakossága becslések alapján 4,24 millió főt számlál. Az 1778 km hosszú tengerpart mentén több mint 1100 kisebb-nagyobb, különleges természeti szépségben pompázó sziget található. A horvátok viseltek először a mai nyakkendőhöz hasonló ruhadarabot (a XVII. században), innen is az elnevezése: *à la croate*, *fr.* (*cravatte*, *it.*).

Ha nincs is hivatalos állami egyháza Horvátországnak, a lakosság majdnem 90 százaléka római katolikusnak vallja magát. A maradék lakos muzulmán, ortodox keresztény, ateista vagy más vallású.

Az advent üzenetét legelőször Zágrábban hirdették. 1908-ban a szlovén Robert Schillinger és Albin Mocnik adventista könyveket árult és prédikált az érdeklődőknek. Az első Horvátországba látogató hivatásos adventista misszionárius azonban Huenergardt volt. 1906-ban meghívták egy esküvőre Agram városába. Az eseményen sokak figyelmét felkeltette, mivel nem

A kommunista rendszert követő időszakban új fejlődési periódus kezdődött el a gyülekezet életében. Az evangelizálás vált a közösség legfőbb tevékenységévé, melynek eredményeképpen a gyülekezet növekedett, és hamarosan meghaladta az 500 tagot. Ebből a közösségből két új gyülekezet született: a „Betania” 1993-ban, majd később a „Crișan” 1996-ban.

Az ezredfordulót követően a „Maranatha” közösség a gyülekezeti tagok és a nem adventista felebarátok különleges szükségleteinek betöltését tűzte ki céljául. A mintegy 50 AMiCUS-diák számos jótékonyági koncertet és összejevetelt szervezett az érdekükben. A „Maranatha” gyülekezetben tevékenykedő lelkészek, orvosok és egyetemi tanárok folyamatosan tartanak szemináriumokat a keresztény gazdálkodás, az egészséges élet, az oktatás-nevelés, a kommunikáció és a vallásszabadság témakörökben.

A „Maranatha” gyülekezet a hetente tartott lelkesítő tanácsadásra, a gyülekezet online jelenlétére (<http://maranathatm.adventist.ro/>), az istentiszteleti alkalmak változatosságára fekteti a hangsúlyt, melyek által hatékonyan betöltheti a fiatalok, családok és minden korosztály szükségleteit.

Laura Melinda Stan,
Kommunikációs
Osztály, igazgató,
Beniamin Zeiler,
lelkész

fogyasztott alkoholt és sertéshúst, valamint nem táncolt a mulatozókkal. Két év múlva, amikor a két szlovén biblia munkás Agramba is ellátogattak, az esküvőn részt vett személyek közül többen is meghívták őket otthonukba.

Ma Horvátországban 84 adventista gyülekezet és 11 csoport működik, az egyháztagok száma majdnem 2800. Az országban működik egy adventista gimnázium és egy könyvkiadó is.

A levelező bibliaiskola és az ifjúság számára szervezett rendezvények az utóbbi években sokak figyelmét a hetednapos adventisták erkölcsi értékeire és üzenetére irányította. Az idén, április 27. és 29. között Zágrábban harmadjára rendezték meg az „Impact Zagreb” elnevezésű ifjúsági kongresszust. Ez alkalommal az adventista fiatalok könyveket osztogattak a főváros utcáin, egészségügyi tanácsokkal látták el az érdeklődőket, és gyermekprogramokon vettek részt. A jelenlévők lelkesedése a bizonyítéka annak, hogy a horvátországi adventista közösségben még mindig él a missziólelkület.

Adrian Neagu,
lelkész, Olténiai Egyházterület

Minden jó a tied lehet

Válaszd a legjobbat. A szokás nagyon hamar könnyűvé és kellemessé teszi.

Isten nem azért teremtette az embert az Ő képére és képmására, hogy miután vétkezett, elhagyja őt. A jó hír az, hogy Jézus Krisztus magára vállalta mindenkinek a büntetését, hogy mindazok, akik elfogadják Őt, örökké élhessenek. Mivel az emberek szigorúnak és kérlelhetetlennek képelték Istent, elküldte a földre egyetlen Fiát, az egyedülít, aki teljes mértékben bemutatthatta emberek iránti szeretetének nagyságát. A bűn elferdítette és majdnem kitorölte Isten képét az emberből. A megváltási terv célja ennek a képnek a helyreállítása. Jézus Krisztus életének nagy célja, hogy az embereket a teremtés tökéletes állapotába helyezze vissza. Nemcsak példát adott, hanem közvetlenül is segíteni akar nekünk. Egyedül az Ő segítségével általunk szent életet, és tarthatunk fenn egy olyan különleges életformát, amely átformáló erejének bizonyítja.

A tudomány igazolása

A modern kutatások nemcsak igazolják az adventista életmód előnyeit, hanem meg is magyarázzák, hogy ez az életmód hogyan teremti meg bizonyos új, a mindennapi élethez és az egészséghez szükséges jellemvonások megjelenését, amelyeket úgy adhatunk tovább a következő nemzedéknek, hogy közben nincs szükség a gének módosulására (amely folyamat természetesen sokkal több időt igényel). Ma már az epigenetika képes megmagyarázni azt az általában elhanyagolt tényt, hogy a várható élettartam attól is függ, hogy hogyan éltek és táplálkoztak szüleink a világra jöttünk előtt. Nem túlzás kijelenteni, hogy azok vagyunk, amit édesanyánk bevitt a szervezetébe. Állatokon végzett tanulmányok bizonyítják, hogy egyes tápanyagok hiánya a terhesség ideje alatt lényeges biológiai befolyást gyakorol a gyermek egész életére.

Általában a fogantatás utáni első napokban vagy hetekben, amikor a leendő anyuka még nem is tudja, hogy terhes, az egészséges életmód szabályainak betartása sok előnnyel jár a születendő gyermek számára. A tudomány javaslata szerint

az ártalmas tényezők, mint például a dohányzás, az alkohol- és kávéfogyasztás már a terhesség tervezési szakaszában kerülendőek, és javasolt egy minél egészségesebb életmódra történő mihamarabbi áttérés. Az egyik ezzel kapcsolatos példa az úgynevezett *nyitott gerinc*-rendellenesség, amely Európában 1.000 újszülöttből egyet érint. Ez a gerinc-rendellenesség megelőzhető a megfelelő folsavbevitellel, amely bőséges mennyiségben megtalálható a vegetáriánus étrendben.

Egy másik példa az újszülött-korral kapcsolatos. Minden újszülött egyforma számú verejtékmiriggyel rendelkezik, amely csak 3 éves kor körül kezdi kiválasztani azt az enyhén sós váladékot, amely a testhőmérsékletet szabályozza. A mirigyek száma attól függ, hogy a gyermek életének első három évében milyen hőmérsékleten élt. A meleg éghajlaton nevelkedett gyerekek a magasabb hőmérséklet miatt többet izzadnak mint azok, akik a föld hűvösebb vidékein élnek (epigenetikus alkalmazkodás). A túlságosan aggodalmaskodó szülők, akik túlfűtik a gyermek szobáját, és még nyáron is vastagabban öltöztetik, nehogy meghűljön, ne csodálkozzanak azon, ha később a gyerek túlságosan sokat izzad. Ezt a példát azért említettem, hogy érzékeltessem, mennyire bevesődnek gyermekkorban bizonyos epigenetikus tényezők, amelyek majd az egész felnőttkorra kihatnak.

Napjainkban egyre több szó esik a terhesség-tervezésről, vagyis a hatását a magzati- és újszülött-korban kifejtő környezeti és étrendi tényezők egészségi állapotra gyakorolt hosszútávú befolyásáról. Amit az anya a terhesség ideje alatt fogyaszt, elősegítheti, növelheti a gyermekkorai és felnőttkori daganatos betegségek megjelenésének kockázatát. Hasonlóképpen az anya étrendje befolyásolja a gyermek szervezetének azon képességét, hogy saját erejéből meggátolja bizonyos ráktípusok kialakulását.

A Bostoni Egyetem (A.E.Á.) kutatói megfigyelték, hogy a kolinban gazdag táplálékon nevelt patkányok kölykeinél kisebb mértékben és kevésbé agresszív formában jelentek meg daga-

atos elváltozások, és a túlélési esélyek is magasabbak voltak ezeknél az egyedeknél. A génavizsgálatok során kiderült, hogy a kevesebb kolinnal táplált patkányok kölykeinél a gének 70%-a olyan „programmal” rendelkezik, amely elősegíti a rosszindulatú daganatok kialakulását. A kolint megtalálhatjuk a szójában, földimogyoróban, zöld salátában, gabonacsírában, céklában, zöldségekben és a tojásban. Napjainkban az emberek esetében is alkalmazzák a tesztet a daganatos betegségek agresszivitás-szintjének megállapítására.

Randy Jirtle onkológus szerint a betegségek nagy része nem felnőttkorban alakul ki. Ezek eredete már rögtön a fogantatás után fellelhető, kezdetleges fejlődési szakaszban. A betegség pedig inkább a génekre gyakorolt negatív tényezők befolyása miatt jelentkezik, mint a gének miatt.

Mi a legjobb szervezetünk számára?

Ha 2009-ben az állatok olvasni tudtak volna, és értettek volna angolul, legalább három napig ünnepeltek volna szerte a világon. Hogy miért? 2009-ben az Amerikai Dietetikus Szövetség, az étrenddel foglalkozó szervezetek tekintélyes képviselője számtalan tanulmányra támaszkodva első ízben hivatalosan is kijelentette, hogy a kizárólag növényi alapú táplálkozás a legmegfelelőbb az élet minden szakaszában, beleértve a magzati időszakot is (a sportolók esetében a versenyszakaszokat is). Az ünnepelés azonban nem kezdődhetett el – és ha ünnepeltek volna is, boldogságuknak nagy csalódás vetett volna véget –, mivel saját bőrükön érezhették, hogy a bemutatott bizonyítékok ellenére az emberek nagy része nem változtatta meg az étrendjét. A horgászok tovább rángatták a botjaikat, horgaikkal felhajtva a halak száját, a vadászok tovább lőtték a fácánokat, récéket, ludakat, szarvasokat és őzeket, a férfiak és a nők továbbra is elvágták a szárnyasok nyakát, a vágóhidakon továbbra is mészárolták az állatokat. Pedig a vegetáriánus táplálkozás lenne a lehető legnagyobb ajándék az egészség és a környezet számára.

Tételezzük fel, hogy a vegetáriánus étrend minden előnyét be lehetne sűríteni egy tabletta, és egy világhírű gyógyszeripari cég elő-

adást tartana az új gyógyszerről. A tudományosan bizonyított jótékony hatások a következők lennének:

- megelőzi mindenféle ráktípus mintegy 95%-át, beleértve a környezetszennyezés okozta megbetegedéseket is;
- megelőzne majdnem minden szívinfarktust és agyvérzést;
- megelőzi és visszafordítja a II. típusú cukorbetegséget, lehetővé teszi a gyógyszeres kezelés abbahagyását. Léteznek azonban mellékhatások is: elősegíti az ideális testsúly elérését;
- távol tartja a migrénes fájdalmakat, a pattanásokat, az ízületi fájdalmakat.

A környezeti hatások a következők lennének:

- a globális felmelegedés lassulása;
- a talajvíz szennyeződésének redukálása;
- az erdőirtás megszüntetése;
- az állattenyésztetek bezárása;
- az alultápláltság rátájának csökkenése a szegény országokban.

Ilyen gyógyszer azonban nincs, ellenben a Termelő zöldségek és gyümölcsök csodálatos gazdagságát kínálja fel számunkra, amelyekhez nem kell naponta hozzáadnunk cukrot, olajat vagy sót, és amelyek biztosítják számunkra az élethez szükséges egészséget és energiát. ■

Emil Rădulescu nyugdíjas belgyógyász. Több mint 1400 egészségvel kapcsolatos rádióműsort vezetett, és tizenegy könyvet írt az egészséges életmódról.

Az Úr hírnöke – útmutató befolyás

A sátoros összejövetel évei: 1869–1881

A Hetednapi Adventista Egyház már megalapítása óta az Úr hírnökének ismerte el Ellen G. White személyét. Hogyan hatott ennek a hírnöknek az élete az egyház növekedésére és fejlődésére? Íme, egy rövid történet.

A Generál Konferencia 1869-es Battle Creek-i közgyűlésén eldöntötték, hogy „figyelmesebben olvassák és szigorúbban betartják a Bizonyságtételek tanácsait.”¹ A közgyűlés után Ellen G. White befolyása láthatóan növekedett. Ezt egy erőteljes igehirdetés támogatta. Ugyanakkor az egyház kiadója megjelentette cikkeit, könyveit és szórólapjait.

Az a tény, hogy a Generál Konferencia vezetősége hangsúlyozta Ellen White prófétai munkásságának lényegét és fontosságát az Egyház életében, ideiglenes visszaesést idézett elő. 1871-ben a Hetednapi Adventista Egyházban 12,8%-al csökkent a taglétszám legfőképpen azért, mert sokan visszautasították Ellen White prófétai ajándékának elfogadását. Akkor közbelépett Isten. 1871. április 30-án álomban megjelentette Ellen White-nak a Biblia és a bizonyságtételek közötti kapcsolatot. Az álommal kapcsolatosan Ellen White kijelentette: „Az Úr figyelmeztetni, feddni és tanácsolni akar a bizonyságtételek által. Szeretné megtölteni elméteket Igéje igazságának fontosságával. Az írott bizonyságtételek nem új világosságot jelentenek, hanem hatékonyan szívetekbe vésik a már kinyilatkoztatott igazságokat.”²

1871. december 10-én Bordoville-ben kapott látomása lelki ébredést indított el, melynek hatására nagyobb bizalommal fogadták Ellen White prófétai munkásságát. Kiadott könyvei által befolyása egyre növekedett, amikor James White, egészségi állapotára hivatkozva, a Generál Konferencia 1871-es közgyűlésén átadta az Egyház vezetését George Butlernek.

Az „útmutató kéz” és az 1873-as ébredés

1873-ban Ellen White Kaliforniában és Coloradóban lakott. Ez idő alatt több mint 20 cikket írt a *Review and Herald*, *Health Reformer* és *Youth's Instructor* folyóiratokba. A legtöbbjük témája Jézus élete volt.³ Augusztusban adta ki a 23. *bizonyságtételt*, melyben leírta a laodiceai gyülekezet állapotát. A bizonyságtételhez James White írt függelékét, „egy sürgős felhívást”, melyben felsorolta, hogy milyen fontos pontokat vegyen figyelembe az egyház, terjeszkedése érdekében. Válaszként G. I. Butler másodszor is összehívta a Generál Konferencia közgyűlését 1873-ban. Egy „útmutató kéz”⁴ vezetése alatt James és Ellen White elhagyta Coloradót, hogy részt vegyenek a novemberi közgyűlésen. Szombaton, Battle Creekben, Ellen erőteljesen prédikált Krisztus megkísértéséről. Sok szívét mélyen érintett az üzenet. Az Egyházban ébredés kezdődött el és terveket fektettek le annak növekedése és fejlődése érdekében. Fizikai és érzelmi gondokkal küzdve, James White úgy érezte, hogy nagyobb befolyást kellene gyakorolnia Ellen munkájára. Elhatározták tehát, hogy egy ideig függetlenül dolgoznak, Isten dicsőségére.⁵

Így, 1874 nyarán Ellen Kaliforniában hagyta James-t, hogy előkészítse az *Idők jelei* első számát, ő pedig Keletre utazott, hogy részt vegyen a sátoros összejöveteleken. Egyik célja az volt, hogy támogatást szerezzen a csendes-óceáni partvidéken zajló munka fejlesztésére. Kezdeményezése nagy sikert aratott.

1874 augusztusában James újra a Generál Konferencia elnöke lett. Ez alkalmat adott Ellennek az Egyház fejlődése érdekében tett stratégiák irányvonalának befolyásolására. Íme, két példa: az 1875. január 3-i látomás rávilágított néhány alapvető módszerre az egyház világszéles misz-

sziójával kapcsolatban (misszionáriusok kiküldése idegen országokba, kiadóvállalatok alapítása több országban). A második példa az 1875. szeptember 12-i látomás, melyben Ellen előre látta, hogy a könyvevangelizálás az egyház legsikeresebb programjává válik világszerte.

A haladás évei

Az 1874-es családi válság megismétlődni látszott. Ellen White, aki 1876 telétől Kaliforniában tartózkodott, nem tért vissza James-szel Keletre. Elhatározta, hogy befejezi a Jézus életéről szóló egyik kötetét, amelyet már régóta halogatott. Később csatlakozott James-hez, és részt vett az év mind a tizennégy sátoros összejövetelén. A találkozókat sikeresek voltak, Ellen White munkájának hatása pedig egyre fényesebben ragyogott. Az egyik legfontosabb ilyen összejövetelt a Haverhill melletti Grovelandben (Massachusetts) tartották, melyen mintegy 20000 ember vett részt. Az eseményről szóló egyik jelentésben azt írták, hogy „a vasút különjáratokat indított Lawrence, Newburyport és Haverhill városokból, és reggel 9 órakor a terem már zsúfolásig tele volt értelmiségiekkel... Egyre több ember érkezett a közeli városokból, a vonatok zsúfolva voltak új lelkekkel. White testvérnő felment az emelvényre, és ahogy beszélni kezdett, mindenki tökéletes csendben hallgatta. A keresztény mértékletességről prédikált. Eredeti és átfogó témakezelése a legnagyobb elismerést váltotta ki hallgatóiból.”⁶

Az évek során Ellen White befolyása egyre erősödött. 1875 és 1878 között több, mint 250 cikket jelentetett meg az Egyház folyóirataiban. Egy helyi Egyházterületet is szervezett Oregonban, valamint tevékenyen hozzájárult a Texasi Egyházterület megszervezéséhez. Texasban találkozott az akkor 21 éves Arthur G. Daniellsszel, aki később a Generál Konferencia leghosszabb ideig fennálló elnöke (1901–1922) lett.

1878 őszén Ellen White kapott néhány látomást, többek között az ítéletről (október 23.), majd még egyet, november 23-án. A Generál Konferencia legfontosabb állásfoglalásai abban az évben ezen látomások hatására születtek meg.

Nehéz évek

Az 1878-as látomások „feddései” és „figyelmeztetései” gondokat is okoztak. A tagok meglehetősen negatívan válaszoltak, egyes befolyásos vezetők visszaléptek, mások a sajtóban fejezték ki elégedetlenségüket. Ezért 1880-ban Ellen White-ot, S. N. Haskell és W. C. White-ot Kaliforniába küldték a válsághelyzet orvoslására.

Később így írt erről: „rendkívül nyomasztó az itteni zűrzavar.”⁷ Kaliforniából írta James-nek azt az éles hangvételű levelet, melyben rosszalotta következetlen ítéletét és önkényes vezetési módját.⁸ Még arra is utalt, hogy ideje lenne James visszavonulásának.

Végül, a Generál Konferencia 1880 októberében tartott közgyűlésén James White átadta az elnökséget C. G. Butlernek. Decemberben a White család beköltözött a Battle Creektől 1,6 km-re, a Goguac-tó melletti „pihenőházukba”. A Battle Creek-i válság azonban nem múlt el. Ellen így írt erről: „Még testvéreimnek sem merek tanácsot adni. Veszélyes idöket élünk. Soha nem alakult még ki ilyen helyzet Battle Creekben.”⁹ Azonban Ellen White személyes tevékenysége által 1881 júliusára megenyhült a helyzet, és nyugodt évek köszöntöttek be.

1881. augusztus 6-án, szombaton hunyt el James White a Battle Creek-i Szanatóriumban. Augusztus 13-án, a Dime Tabernacle-ben tartott temetési istentisztelet keretén belül Ellen, 35 év házasság után így nyilatkozott: „Egyedül maradtam, de Megváltóm velem lesz.”¹⁰

White testvérnő számára világos volt, hogy továbbra is „útmutató befolyásként” kell dolgoznia Isten oldalán, az egyház számára veszélyes, azonban erőteljes fejlődési időszakban. ■

1. Ellen G. White, *Review and Herald*, 1869. május 25.
2. Ellen G. White, *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 2. kötet, 605. old. az eredetiben.
3. A *Youth's Instructor*-ba írt minden cikk és a *Review and Herald*, valamint a *Signs of the Times* (1872–1874) számos cikke is Jézus életéről szólt.
4. James White említette „az útmutató kezét”, amely befolyásolta a White házaspár részvételét a Generál Konferencia 12. közgyűlésén (lásd: *Review and Herald*, 1873. december 30.). Az 1873-as ébredés háttérében álló erőként George Butler is ezt az „útmutató kezét” említette. (lásd: *Review and Herald*, 1873. november 25.).
5. Ellen G. White, 38. levél, 1874. Lásd még: Arthur White, *Ellen G. White: A fejlődés évei*, Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1986, 2. kötet, 432–434. old.
6. *Idők jelei*, 1876. szeptember 14. Lásd még: Arthur L. White, *Ellen G. White: The Lonely Years*, Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1984, 3. kötet, 45. old.
7. Ellen G. White, 7. kézirat, 1880. Lásd még: A. L. White, 3. kötet, 133. old.
8. Ellen G. White, 49. levél, 1880. Lásd még: A. L. White, 3. kötet, 136–137. old.
9. Ellen G. White, 3b. levél, 1881. Lásd még: A. L. White, 3. kötet, 156. old.
10. Ellen G. White, *In Memoriam: James White testvér utolsó szenvedésének és halálának jelenetei*, Battle Creek, Mich.: Review and Herald Press, 1881, 41. old.

Reuel U. Almocera, az Ellen G. White Alapítvány Fülöp-szigeteki irodájának igazgatója

Csak a Biblia!

A hallgatás és a Biblia

Nemrég beutaltattam magam a fül-orr-gégészeti klinikára, foniátriai kivizsgálásra. Tíz napot töltöttem a kórházban. Nem volt szabad beszélnem. Fizikailag képes lettem volna rá, de be kellett tartanom az utasításokat, ha azt akartam, hogy visszanyerjem a rendes hangom. Nem volt könnyű. Hallgatnom kellett, és mindent, amit közölni akartam, le kellett írnom.

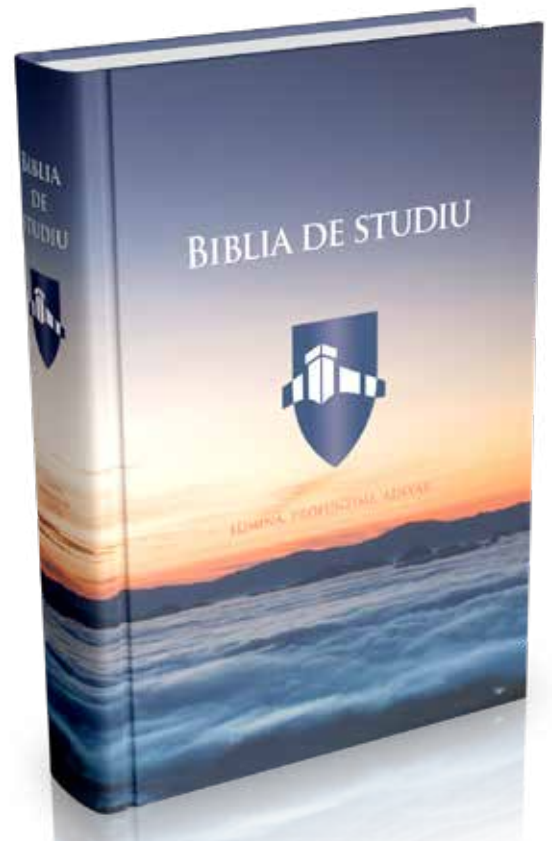
Gyógyulásom ideje alatt egy könyvet olvastam a pozitív gondolkodásról (Norman Vincent Peale, *Forța gândirii pozitive*, Curtea Veche Kiadó, Bukarest, 2013), és ki is jegyeztem magamnak néhány érdekes gondolatot, úgymint: „Ha szeretnéd, hogy elméd nyugodt legyen, gyakorold naponta a hallgatást” (47. oldal). És egy másik gondolat, mely felkeltette a figyelmem: „A hallgatás gyógyít, fájdalmat szüntet, erősíti az egészséget” (48. oldal).

Miközben olvastam a könyvet, és napjaim hallgatással, valamint a hangom visszanyerését szolgáló foniátriai gyakorlatok végzésével teltek, üzenetet kaptam a telefonomon kedves barátaimtól. Egy bibliai idézet volt Jeremiás Siralmaiból: „Jó várni és megadással (a Cornilescufordításban: *cu tăcere* – hallgatással) lenni az Úr szabadításáig” (JerSir 3:26). Miután elolvastam ezt a bibliaszöveget, további utalásokat kerestem a Szentírásban, amelyek a hallgatás fontosságát – de a beszéd fontosságát is – hangsúlyozzák. Pár napig csak a Bibliát olvastam.

Egyik nap, gyakorlat közben a nővér arra kért, hogy mondjak valamit. Mivel elmém tele volt hallgatásról szóló bibliai idézetekkel, elmondtam néhány megtanult szöveget, a nővér öröme, akiről tudtam, hogy pünkösdistá. A délutáni műszakban egy ortodox vallású nővérrel edzettem a hangom, és neki is egy hallgatásról szóló bibliaszöveget mondtam el. Meglepődött, és arra kért, mondjam el még egyszer. – Nem is tudtam, hogy ilyen szép passzusok vannak a Bibliában! – Habár nem volt szabad beszélnem, én mégis folytattam. A Szentírást méltattam, és arra bátorítottam a nővért, hogy iratkozzon be a „Sola Scriptura” Levelező Bibliaiskolába.

A professzor és a Biblia

A már említett könyvben többek között egy rendkívül felkészült egyetemi professzorról olvastam, aki azonban egy idő után azt tapasztalta,

hogy diákjait egyre kevésbé kötik le az előadásai. A helyzet annyira súlyossá vált, hogy a diáknaács elnöke figyelmeztette a tanárt: vagy összeszedi magát, vagy helyettesíteni fogják. A diáknaács elnöke behívta a professzort az irodájába, és közölte vele, hogy rendelkezésükre áll egy pénzösszeg, melyből ki tudnák fizetni a tanár úr félévi pihenőszabadságát... azzal a feltétellel, hogy ez idő alatt orvosolja a helyzetet, és félév után a legjobb formáját hozza.

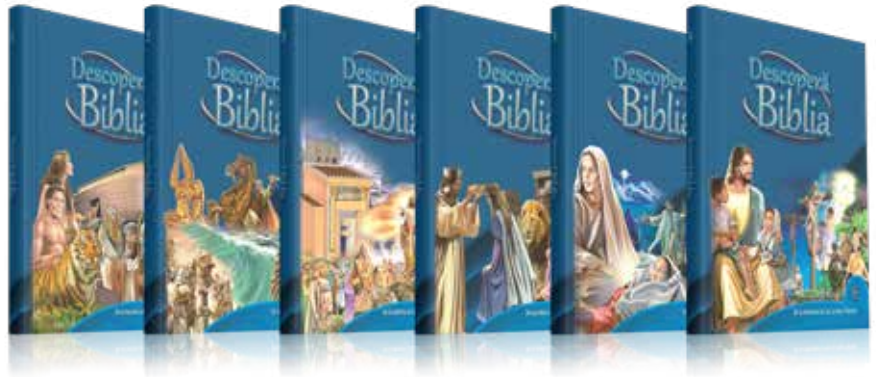
A diáknaács elnöke saját, vadregényes környezetben lévő hétfégi házát is a tanár rendelkezésére bocsátotta, és azt tanácsolta, hogy a Biblián kívül semmilyen más könyvet ne vigyen magával. Javasolta, hogy napi programja álljon sétából, halászásból, kertészkedésből és bibliaolvasásból, amit úgy kell, hogy beosson, hogy a hat hónap alatt háromszor el kell olvasnia elejétől a végéig a Bibliát. Javasolta továbbá minél több bibliaszöveg memorizálását, hogy elméjét a Biblia fontos gondolatai foglalkoztassák.

Az elnök még hozzátette: – Félév a természetben, amit fafaragással, földműveléssel, tavi halászással és bibliaolvasással töltesz, és meglátod, újjá fogsz születni!

A fáradt professzor elfogadta az ajánlatot. Az elején kicsit nehéz volt, de nagyon hamar hozzászokott az új körülményekhez. Belemélyedt a Biblia olvasásába, és hitet, békét és erőt nyert. Hat hónap alatt teljesen kicserélődött (70–71. oldal).

„Mint a szellemi fejlődés eszköze, a Biblia hatásosabb, mint bármely más könyv. Témájának fensége, kifejezéseinek méltóság teljes egyszerűsége, jelképes beszédének szépsége felüdíti és megnemesíti gondolatainkat, ahogyan ezt semmi más nem tudja megtenni. Semmi más nem nyújt olyan szellemi erőt, mint az a törekvésünk, hogy megragadjuk és felfogjuk a kinyilatkoztatás magasztos igazságait.”

(Ellen G. White, *Előtted az élet*, 98)

A nagymama, az unoka és a Biblia

Nemrég meglátogattam egy asszonyt, akit könyvevangélista szolgálatom során ismertem meg, s akihez baráti szálak fűznek. Elújságolta, mennyire boldog, hogy ötéves unokájával a „Fezzük fel a Biblia világát!” című sorozat könyveit olvassák. Tíz-tizenöt percen keresztül ecsetelte, mennyire elbűvölik a gyermeket a történetek. Amikor a parancsolatokat bemutató fejezethez értek, ezt mondta az unoka: – Ha ezek valóban Isten parancsolatai, akkor meg kell tanulnom kívülről! – Majd amikor a nagymama azt olvasta, hogy ha az emberek betartanák Isten törvényeit, a föld lakói békében élnének egymással és boldogok lennének, a kisfiú elhatározta, hogy nemcsak megtanulja, de be is tartja a parancsolatokat (*Descoperă Biblia*, II/25, Viața și Sănătate Kiadó, 2013).

„Az üdvösség tudománya minden tudományok tudománya... Ez a legmagasabb fokú tudás, amit ember kutathat.

Kiélezi az elmét, felemeli a lelket.”

(*Előtted az élet*, 126)

A Szentírás és a küldetésem

Mi lenne, ha egy ideig csak a Bibliát olvasnánk, és tennék ugyanezt gyermekeink és unokáink is? Mondjuk el minden reggel a zoltáros szavait: „Szívembe rejtettem a Te beszéded, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 119:11).

A kórházban nem volt szabad beszélnem, viszont mosolyognom szabad volt: „Sola Scriptura” meghívókat osztogattam betegtársaimnak. Nagyon megörvendtem, amikor egy ifjú tanítónő – akit szintén hangképzés-problémákkal

kezeltek – odajött hozzám, és egy papírlapra azt írta, hogy érdekli a Szentírás, tanulmányozni szeretné. Vele felépülésem után is tartottam a kapcsolatot. Meghívott az osztályába, ahol egészség-szemináriumot tartottam, és átadtam a tanítónéninek a hön áhitott Bibliát.

Nem egy ember mondta nekem, hogy ha valóságos irodalmat akar olvasni, semmi más nem érdekli, csak a Biblia. Boldog vagyok, amikor ilyen hallok. Mindazonáltal bátorítom őket, hogy váljanak a „Sola Scriptura” diákjaivá, és olvassák el „A nagy küzdelem” sorozat könyveit.

Megismertem egy nyolcvan év feletti nyugdíjas urat. Egész életében istentagadó volt, sosem olvasta a Bibliát, amelyről az volt a véleménye, hogy nehézkes, érthetetlen olvasmány. Beszéltem neki arról, hogy milyen értékes a Biblia a lelkünk számára, beszéltem neki Jézusról, a csakis általa lehetséges üdvösségről... Bátorítottam, hogy olvassa a Szentírást, de azt mondta, hogy nincs neki. Megígértem, hogy szerzek egyet, mire megkérdezte, mennyibe kerül. Válaszoltam, majd arra kért, hogy 15-e, a nyugdíjfizetési nap után vigyem el a lakására a Bibliát.

A megbeszélten napon megjelentem nála a Bibliával. Amikor kifizette, láttam, hogy körülbelül ötször több pénzt készített elő, félreérthette az árát. Amikor kezébe vette a drága könyvet, bosszankodott, hogy miért várt a nyugdíjfizetés napjáig, mert ha tudta volna, hogy ilyen olcsó, rögtön megvásárolta volna. Ezt mondta: – Kevés napom van már hátra, ki kell használnom az időmet, hogy elolvashassam ezt a szent könyvet! – Meghatott, hogy bármennyit fizetett volna, csak hogy megszerezze!

Mi mennyire vágyunk olvasni a Bibliát? Mennyire vágyunk arra, hogy másokat is az olvasására bírjunk, és Bibliához juttassunk mindenkit, akinek szüksége van rá? ■

Laura Vațe
könyvevangélista
Bukarestben.

„Ne ölj!” – és a mennyei tettek

A halál a bűn következménye (Róm 6:23). A halálbüntetés, amelyet Isten törvénybe foglalt a Bibliában, az emberi életek elvesztése a háborúk során, a véletlenül vagy gondatlanságból elkövetett emberölések nem tartoztak a hatodik parancsolat hatáskörébe, nem minősültek gyilkosságnak. A társadalmi javak védelmében az életet fenyegető rossz kiküszöbölésére időnként a halálbüntetés bizonyult a leghatékonyabb megoldásnak a bűn világában, éppen az életet védelmező mennyei Törvény lelkiületének érvényesítése érdekében.¹

A halál az „ellenségünk”, amelyet Krisztus végül megsemmisít (1Kor 15:26, Jn 11:25). Az Isten és az általa parancsolt, elősegített vagy megengedett halál kapcsolata vitát szül. A Biblia válaszol erre a kérdésre, és felállít néhány tartóoszlopot, amelyre felépíthetjük véleményünket. Ezek mind a megváltási terv köré csoportosulnak.

A Megváltó az emberiség képviselője, aki azonosult az emberek sorsával. Ami vele történt, a bűnösökkel is megtörténik, némi különbséggel.

1. Jézus lefizette a bűn árát

Jézus Krisztus volt az egyedüli, aki megtapasztalta a második halált, ami a bűn ára volt. Lehetetlen tagadnunk, hogy az Atya Isten közvetlenül részt vett Jézus halálában. A Biblia Jézus halálát az Atyának, magának Jézusnak, a római és a zsidó hatóságoknak tulajdonítja. Az a tény, hogy az Atya megmenthette volna a Fiút a haláltól, de nem tette, azt jelenti, hogy Jézus halála megegyezett az Atya akaratával (Jn 12:27-28). Az Atya nem kímélte a Fiút (Róm 8:32), hanem halálra adta (Róm 4:25). Ugyanakkor Jézus maga mondta, hogy Ő adja oda életét, és senkinek sincs hatalma elvenni azt tőle (Jn 10:17,18). Természetesen az embereknek is megvolt a maguk része Jézus halálában (Lk 18:32, Mk 15:15).

2. Jézus szenvedett

Jézus szenvedése testi, de legfőképp lelki természetű volt. Érezte, hogy a menny elhagyta Őt (Mt 27:46). A világ bűneit hordozta. A gonoszok megkapják cselekedeteik büntetését (Jel 20:13). Ezt a fájdalmat nem önmaguk szerzik vagy Sá-

tán: Isten maga adja meg számukra azt, amit végcéljukként választottak: az örök halált, annak minden velejárójával.

3. Jézus az életét adta

Szükség volt arra, hogy Jézus – bűneinket hordozva – meghaljon. Akik megmaradtak a bűnben, nem kértek mennyei bűnbocsánatot, és nem tértek meg, azoknak el kell viselniük a bűn nyomását, Isten megsemmisítő büntetését.

4. A bűn zsoldja az örök halál

Mit jelent ez? Azt, hogy a bűnösök önmagukat pusztítják el, és ebben Krisztus közvetlenül és személyesen nem vesz részt? Itt inkább azt kell értenünk, hogy a bűnösök döntéseik következtében kapják meg az örök halál ítéletét. Miután meghallják az végzést, a bűnösök harcra gyülekeznek, és körülveszik a Szent Várost, az alászálló mennyei tűz azonban megemésztí őkét (Jel 20:9). Nem látjuk itt az önpusztításnak még a nyomát sem. Ez az örök pusztulás: Isten büntetése. Lehetséges, hogy nem értjük e furcsa cselekedetek minden részletét, de így írja a Biblia. Isten igazsága beteljesül, és megszűnik a jó és a rossz közötti küzdelem.

Következésképpen a Biblia nagyon világosan rámutat arra, hogy Isten minden cselekedetét – amit az emberiséggel (és minden emberrel külön-külön) tesz –, a megváltási terv összefüggésében teszi. Isten szereti a világot, és azt szeretné, hogy „mindenki megtérésre jusson” (1Pt 3:9). Ugyanakkor a mennyei erőfeszítések ellenére lesznek, akik nem hisznek Jézusban: ezek önmaguk választják pusztulásukat: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

A Biblia minden mennyei cselekedetet ekképpen indokol, beleértve azokat a beavatkozásokat is, amikor Isten megszakítja az emberek életét. ■

1. Lásd: „Ne ölj!” – A parancs és a Parancsolatok, Adventszemle, áprilisi szám.

Gabriel Işvan, igazgató,
Vallásszabadság és
Kommunikációs
Osztály, Munténiai
Egyházterület

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”

Az 1989 után kialakult társadalmi-politikai helyzet kedvezett a romániai egyházaknak és felekezeteknek. A vallásszabadság lehetővé tette az Adventista Teológiai Intézet számára is a fejlődést az oktatásügy és a társadalmi szolgálatvállalás területén, mindvégig tiszteletben tartva az Adventista Egyház küldetésének célját. Az 1989 és 2015 közötti korszak útvonalán mérföldkövek jelzik fejlődésünk lépcsőfokait. Intézményünk haladását meghatározták egyrészt küldetésünk teljesítésének új követelményei, valamint az oktatási intézmények működését szabályozó törvények változásai. Ebben a korszakban értük el, hogy intézményünk a szemináriumi (posztliceumi) szintről akkreditált egyetemi intézményi szintre emelkedett.

Három akkreditált képzéssel a tarsolyában (Szociális Munkás Képző Kar – 2008, Adventista Lelkészképző Kar – 2009, valamint Óvó- és Tanítóképző Kar – 2014) az Adventista Teológiai Intézet 2014-ben kérelmet nyújtott be a Felsőfokú Oktatás Minőségéért Felelős Nemzeti Ügynökséghez, az akkreditáció elnyerése érdekében. A felmérés legnehezebb időszaka 2015. január 14. és 16. között volt, amikor is csodálatos tapasztalatok során újból meggyőződhattünk Isten vezetéséről. A tiztagú akkreditációs bizottságot romániai egyetemi tanárok, diákok és egy külföldi oktatásügyi szakértő alkották. Megvizsgálták Intézetünk működését akadémiai, adminisztratív és lelki szempontból.

Minden egyes téglá, melyet az idők folyamán – szó szerint vagy átvitt értelemben – intézményünk falába építettünk, sokat nyomott a latban az akkreditációs felmérés során. Hála Istenhez száll, de köszönettel tartozunk azoknak is, akik az évek során és most, az akkreditáció folyamata alatt, segítséget nyújtottak (jelenlegi diákok, végzetek, munkáltatók és alkalmazottak).

2015. április 30-án megkaptuk a várva várt választ. A Felsőfokú Oktatás Minőségéért Felelős Nemzeti Ügynökség vezetőségi tanácsa – a felmérés során készült jegyzőkönyvek alapján – úgy döntött, hogy megadja az akkreditációt az Adventista Teológiai Intézetnek, „Bizalom” minősítéssel. Ugyanezt a minősítést érte el az ez alkalommal újraértékelt Lelkészképző Szak és Szociális Munkás Képző Szak (az Óvó- és Ta-

nítóképző Szak már 2013-ban átesett az akkreditáció próbáján).

Mit jelent az Adventista Teológiai Intézet számára ez az akkreditáció? Elsősorban egy újabb bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy Isten oltalmát és vezetését élvezzük, valamint hogy továbbra is küldetést bíz ránk. Ugyanolyan joggal rendelkezünk, mint bármely más, akkreditált felsőfokú oktatási intézmény. Diákjaink igényelhetik az összes többi egyetem diákjainak járó kedvezményeket és ingyenességeket (például a közszállítás szolgáltatásainak igénybevételekor). Intézményünknek – az akkreditációnak köszönhetően – jogában áll idegen állampolgárokat is regisztrálni diákként (gondoljunk itt elsősorban a Moldovai Köztársaság polgáira, vagy a külhoni románságra), saját licencvizsgát szervezhet, magiszteri képzést folytathat.

Volt idő, amikor az intézményi stabilitás és a hitelvi tisztaság érdekében fontos volt, hogy ne legyünk a figyelem középpontjában, most azonban a hatóságok igazolása egyben elismerése annak a fejlődésnek, melyet egyházunk Isten segítségével elért. Új távlatok nyílnak meg előttünk a szolgálatra egy Istentől egyre inkább elidegenedett világban. Kétségtelen, hogy *a világban elfoglalt helyünk* (Jn 17:11.15), valamint a tanács, hogy *engedelmeskedjünk a hatóságoknak* (Tit 3:1), mindaddig, míg Isten elvei elsőbbséget élveznek, arra köteleznek, hogy eleget tegyünk a törvényes követelményeknek, és természetes módon, lépésről lépésre fejlődjünk, amely folyamat idővel tekintélyt biztosít intézményünknek.

Mindez Isten áldásainak bizonyítéka. Túl eddigi tapasztalatainkon, egy dolgot meggyőződéssel kijelenthetünk: „Mindeddig megsegített minket az Úr” (1Sám 7:12). ■

Emanuel Sălăgean,
az Adventista Teológiai Intézet Promóciós Osztályának vezetője

Kié az utolsó szó?

Kutatás hitviták vagy közömbösség közepette

Bizonyos elvi vagy teológiai viták megjelenése nem idegen jelenség köreinkben. Időnként a különállásban is van bölcsesség. Valószínűleg sokan hajlunk a „jó magaviseletre”: nem kalandozunk túl azon, „amit hallottunk”. Az eszményi gyülekezet látszólag az, ahol békés nyugalom uralkodik. Időnként azonban a békesség „temetői hangulatnak”, a csend pedig viharjelzőnek tűnik. Ellen White mondta:

„Amikor Isten emberei növekednek a kegyelemben, fokozatosan egyre jobban megértik az Ő Igéjét. A szent igazságokban új világosságot és új szépséget fedeznek fel. Így volt ez az Egyház történetének minden korszakában, és így lesz az idők végéig. Azonban ha hanyatlik a lelki élet, hajlamosak vagyunk megtorpanni az igazság megismerésének útján. Az emberek megelégednek azzal az igazsággal, amit már tudnak Isten Szavából, és elbátortalanítanak minden további igekutatást. Konzervatívakká válnak, és kerülnek a hitvitákat. Az a tény, hogy semmiféle ellentmondás vagy izgatottság nincs Isten népének soraiban, nem bizonyítja, hogy szilárdan állnak az egészséges alapelvek magaslátán. Okunk van attól tartani, hogy nem tesznek világos különbséget az igazság és a hamisság között. Ha a Szentírás tanulmányozása során nem vetődnek fel új kérdések, ha nincsenek véleménykülönbségek, amelyek egyéni kutatásra késztessek a tagokat, hogy saját maguk bizonyosodjanak meg igazukról, sokan lesznek ma, mint a múltban is, akik a hagyományokhoz ragaszkodnak, és olyasmit imádnak, amit nem is ismernek.”¹

Ilyen idézetekhez fordulnak azok, akik furcsa ötletekkel vagy eretnekségekkel állnak elő. Jól mutat, ha állásfoglalásukat a Bizonyosságtételek egyik idézetével támasztják alá. Azonban egyesek túlkapasai nem mentetik mások közöm-

bösségét. Az igazság védelmezése egy folytonos harc, amelyben lépcsőről-lépésre nyerünk vagy veszítünk. Ilyen összefüggésben nem minősül fényűzésnek, ha életünk minden percében hajlandóak vagyunk a kutatásra, a különböző állítások ellenőrzésére.

Egy hitvitában a valódi megoldás nem az, hogy egy tekintélyes idézettel nyomatékot adunk a témának, vagy éppenséggel kibúvót keresünk, amellyel falhoz állítjuk ellenfelünket. A valódi kutatónak nem csak ellenfeleinek és támogatóinak tartozik felelősséggel, hanem az Igazságnak és Istennek is. A harc az Úré, nem az emberé. Ezért az intellektuális szavahihetőségnek és a lelki őszinteségnek kell az első helyen állnia.

„Lényeges, hogy a hit alapjainak tekintett elvek védelmében soha ne támaszkodjunk olyan érvekre, amelyek nem igazán *egészségesek*. Ezek elhallgattathatják ugyan ellenfeleinket, azonban nem méltóak az igazsághoz. Egészséges érveket kellene bemutatnunk, amelyek nemcsak elhallgattatják az ellenfelet, de ki is állják a legszigorúbb és a legaprólékosabb kutatás próbáját is.”

„Testvéreink készek kellene, hogy legyenek minden vitapont nyílt és őszinte tanulmányozására.”

„Nem állítjuk, hogy az igazság tanulmányozóinak kutatásába nem csúszhatnak hibák, mivel egyetlen halandó ember sem tévedhetetlen.”

„Rendelkezünk az igazsággal, és tántoríthatatlanul védelmeznünk kell szilárd álláspontunkat, viszont nem szabad gyanakvóan szemlélnünk minden új világosságot, amelyet Isten küldhet számunkra. A megértés időben teljesedik ki, mivel az igazság is képes a folyamatos terjeszkedésre.”

„Az igazság feltárása részünkről még nem teljes. Csak néhány fénysugarat gyűjtöttünk össze.”²

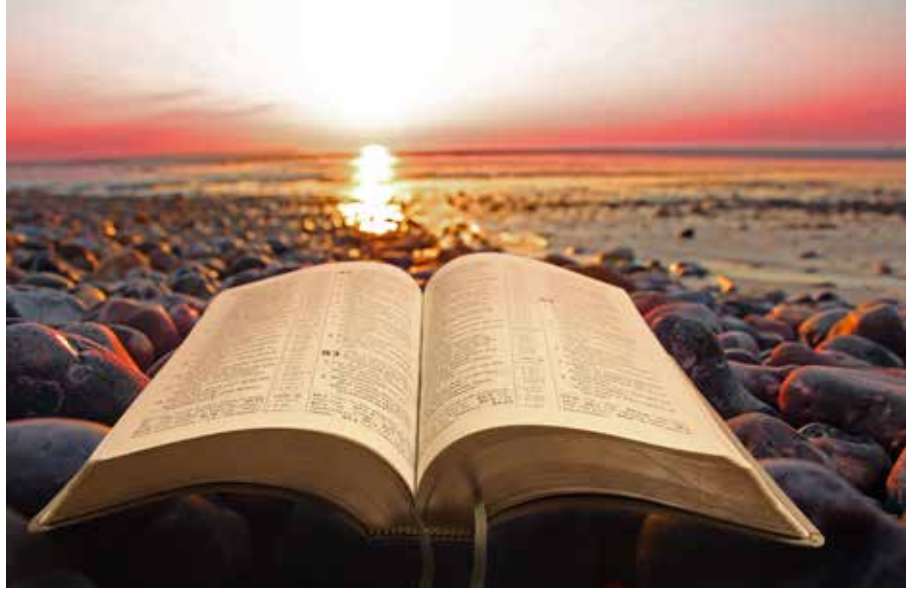
„Fénysugarak”

A fenti kifejezés jellemző Ellen White szóhasználatára. Ezzel az Istentől származó igazságokra utalt. Az 1890-ben, két évvel a Minneapolis-i Generál Konferencia Ülészak után elhangzott, „csak néhány fénysugár” szókapcsolat valószínűleg egy 1892-ben elhangzott ihletett kijelentéssel kapcsolatos: „A megpróbáltatás órája előtt állunk, mert „a harmadik angyal hangos kiáltása” (Jel 14:9-12) elkezdődött már Krisztus, a bűnök megbocsátó Megváltó igazságának (ártatlanságának) kinyilatkoztatása által. Ez az angyal világosságának kezdete, akinek dicsősége betölti majd az egész földet (Jel 18:1).”³

Még 1888 után is csak „néhány fénysugárról” beszélhetünk? Csak „a világosság kezdetéről”? Nem maga az angyal, hanem csupán világosságának hajnala ért a földre? Mindenesetre így olvassuk. Úgy tűnik, hogy a várt, világot elárasztó világosság nem egyszerűen a már ismert sztereotípiák újbóli felidézése, hanem magába foglalja mindazt, amit ismernünk kellene, valamint azt, ami talán még senkinek sem volt kinyilatkoztatva.

Semmiképp nem szeretnénk furcsa, szélsőséges kutatásokra bátorítani hittársainkat. A hit egysége (Ef 4:13), és nem föltétlenül az eredetisége, a Krisztusban való felnőttkor bizonyítéka. Mivel azonban a tanulmányozásban nem halad mindenki ugyanabban az ütemben, többé-kevésbé zavaró különbözőségek is jelentkezhetnek. A különbözőségek pedig természetesen testvéri hitvitához vagy hangos összetűzésekhez is vezethetnek. A vita pedig nem lelki, hanem a „test” megnyilvánulása (1Kor 1:11; 3:3; Gal 5:20; 1Tim 6:4; 2Tim 2:14; Jak 4:1).

„Habár az értékes igazságok felfedezése és napfényre derítése érdekében Isten Igéjének alapos tanulmányozására van szükség, vigyázzunk, hogy ne a vita lelkülete uralja a szombatiskolai tanulmányozás légkörét. Az esetleges vitás kérdések megbeszélésekor, az Isten Igéjének megértésére törekvőknek Krisztus kegyelmét kell kinyilvánítaniuk. Meg kell adni a szabadságot az igazság becsületes tanulmányozásához, hogy mindenki önállóan megtudja, mi az igazság. A szombatiskola tagjai között léteznie kell a kutatás vágyának, hogy azok, akik lelkileg kellően érettek, bátorítást érezzenek, hogy új fénysugarakat keressenek, illetve értékeljék mindazt, amit Isten az Ő népe számára küldött. E világosság csak akkor tűnik fel, ha szorgalmasan kutatjuk az Ő Igéjét.”⁴

Ihletett válasz

A kérdés nem az, hogy „kié legyen az utolsó szó?”, hanem hogy miként lehetünk biztosak kutatásunk helyességében, hogyan viszonyuljunk a többiekhez, hogyan képzeljük magunkat az ő helyükbe. Az igazságért folyó vita nem a bölcsesség felismerésének jele (Préd 29:9). Időnként, a vita az ihletett szó és az emberi kijelentések között zajlik, máskor pedig Ellen White bizonyos kijelentéseinek támogatói és a bibliai kijelentés támogatói között. Az Adventszemle már ismételt leszögezte, hogy az elvek védelmének kérdésében mindig a Bibliának kell az első helyen lennie.

A gyakorlatban azonban, mivel vagy biblia-kutatásunk, vagy a Próféataság Lelkének tanulmányozása rendkívül felszínes, képtelenek vagyunk felismerni, hogy kié kell legyen az utolsó szó. A jeruzsálemi Zsinaton (Csel 15) meghallgatták a konzervatívok, a misszionáriusok, a próféataság ajándékával rendelkezők (Péter bemutatása) és a Biblia (az Úr testvéreinek, Jakabnak a bemutatása) érveit. Miután a Biblia rendelkezett a döntő szóval, írásban is lefektették az Egyház első hivatalos nyilatkozatát: „A Szentlélek és mi is megfellelőnek tartottuk...”

Létezik tehát egy rangsor az utolsó szó tekintetében. Első a Szentlélek, majd mi következünk, a többiek. ■

1. Ellen White, *Az Evangélium szolgái*, 297–298, vagy *Bizonyágtételek*, 5/703–704. Lásd: a www.EGWritings.org honlapot bármilyen angol vagy más nyelvű utalásért.

2. Ellen White, *Bizonyágtételek*, 5/708-709.; *Review and Herald*, 1890. március 25.; 1894. augusztus 7.; E. G. White to P. T. Magan, 1903. január 27.

3. Ellen G. White, *The Review and Herald*, 1892. november 22., 722. old.; *Selected Messages* 1:363. könyv; *The SDA Bible Commentary* 7:984; *Crisis* 121.4.

4. Ellen G. White, *Counsels on Sabbath School Work*, 1900.

Florin Lăiu,
bibliakutató-professor

Cernica

Értékelendő, hogy a Román Unió a XX. század első negyedében létrehozta az első adventista teológiai tanintézményt, és a történelem folyamán jelentős pénzügyi, emberi és anyagi erőforrást fektetett a Focșani-i, dicsőszentmártoni, valamint a méhkerti bibliaiskolákba, majd a bukaresti Teológiai Szemináriumba, jelenleg pedig a cernicai Adventista Teológiai Intézetbe (ATI). Az ATI keretében három, államilag akkreditált tanulmányi program működik – lelkészképző, szociális munkás-képző, illetve az óvodai és elemi oktatás pedagógiája –, és fennállása óta először, 2015. április 30-án megszerezte az akkreditációt, mely lehetővé teszi számára a mesteri és doktorátusi képzések elindítását, az államvizsga megszerzését és az oklevelek önálló kibocsátását.

A romániai adventista egyetemi tanintézmény olvasztótégelyként működött, erről tanúskodik létrehozásának és tevékenységének története. 1924-től több száz egyetemista formálódott itt – lelkészek, misszionáriusok, teológiai tanárok, igazgatók, szociális munkások, tanítók, gimnáziumi tanárok –, akik Isten világszéles Egyházát, illetve a helyi és a határon túli társadalmat szolgálják.

A cernicai Adventista Teológiai Intézet három tanulmányi programja a nehéz pénzügyi feltételek mellett is megőrzi létjogosultságát, mi-

vel az Unió támogatta tanügyi és adminisztratív személyzet meg van győződve az adventista oktatás lelki, missziós, teológiai és szociális hasznosságáról. E meggyőződést támasztja alá az is, hogy az Andrews Egyetem (Egyesült Államok) együttműködésével létrejött intézményünkben a vallási mesterképzési program. A lelkészi, szociális munkási, valamint óvodai és elemi iskolai tanügyi káderi hivatás kiválóságának elérése megköveteli az Adventista Teológiai Intézet képviselte adventista oktatás fejlesztését.

Az ATI végzősei a Hetednap Adventista Egyház különböző szervezeti szintjein, illetve különféle magán- és állami intézményekben folytatják tevékenységüket. Vannak végzőseink, akik állandó alkalmazottként dolgoznak Románia hat Egyházterületén, a romániai ADRA-nál, a Viața și Sănătate Kiadónál, a Sola Scripturánál, a Speranța TV-nél, a Reménység Hangja Rádiónál, a cernicai Adventista Teológiai Intézetnél, a bukaresti, krajovai és kolozsvári adventista gimnáziumokban, a törökországi ADRA-nál, a berni (Svájc) Inter-Európa Divíziónál, az argentinai La Plata Egyetemen, a kenyai Kelet-Afrikai Egyetemen és a Török-Ciprusi Misszióban. Ugyanakkor végzőseink az olaszországi, spanyolországi, amerikai, nagy-britanniai, írországi, izraeli román diaszpóra lelkészeiként is munkálkodnak. ■

dr. Szallós-Farkas
Zoltán, egyetemi docens

Egyedül Isten örök

– Mi, emberek, vándorok vagyunk csupán –

Isten megmarad örökké. Nem változik, nem öregszik. Ő a viszonyítási pont a Világegyetemben. Az alap, amelyre reményeinket építhetjük, a horgony, amelybe bizalmunk kapaszkodik.

Mi, emberek, vándorok vagyunk csupán. Születésünk napjától kezdve az érettkor, időskor felé haladunk. És nincs megállás. Szüntelen keresünk, nyugtalanság gyötör, egy magasabb cél érdekében. Vágyunk kijutni a partra, hogy megpihenjünk. Vándorok vagyunk.

Vándorok lévén két különleges veszéllyel kell számolnunk. Állandó veszélyek, és mindannyiunkra leselkednek. Az első: mivel fáradtak vagyunk a hosszú vándorlás miatt, nagy a kísértés, hogy bizonyos pihenőhelyeket a végállomásnak tekintsük. A fáradtság, valamint a világ csábító fuvallata rávesz néha, hogy azt higgyük: megérkeztünk, ez az a hely, ahova el kellett jutnunk.

A második: nagy a kísértés megfedkezünk arról, hogy el kell még jutnunk valahová. Maga az utazás válik célunkká, s lelkünk előtt nem lebeg többé az úti cél reménysége. Lemondunk a *szent térképről*, mely megmutatja a célhoz vezető utat, s ehelyett mulandó ösvényeken bandukolunk. Elfelejtjük – vagy tudni sem akarunk arról –, hogy van egy célunk, amelyet el kell érnünk.

Többet kellene, hogy foglalkoztasson a célállomás gondolata. Többet kellene beszélnünk róla, hogy ne essünk többé abba a kísértésbe, hogy a világ által élénk tolt hamis, csillogó célokkal tévesszük össze. Az alábbi idézet megtöltötte szívemet a minél hamarabbi célbaérés vágyával:

„Ezelőtt is tapasztaltam ezt a szokatlan fényt, különleges áldások idején, de ezúttal kifejezettebben és mélyebb benyomást keltőn, mint azelőtt. Nagy nyugalom szállt rám. Ez a békesség oly teljes és túlaradó volt, hogy szó ki nem fejezheti. Fölültem és láttam, hogy fényes, hófehér,

sötét rózsaszín szegélyű felhő vesz körül. A levegőt a leglágyabb és legédesebb zene töltötte be. Fölismertem a zenét – angyalok éneke volt. Egy hang szólított meg: „Ne félj, én vagyok, Üdvözítőd. Szent angyalok vesznek körül.” „Akkor a mennyben vagyok” – szoltam, – „Most már megpihenhettek!” (Ellen G. White, *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 9/66).

Hányszor gondolunk naponta az Új Földre? Hányszor gondolunk a mennyre és a szeplőtlen angyalokra? Vágyakozunk úgy a menny után, mint a földiek után? Boldoggá tesz Jézus, drága Üdvözítőnk közeli eljövételének gondolata? Megnyugtannak ezek a dolgok?

Az én utazásom utolsó négy és fél éve a *Curierul Adventist* szerkesztőségén vezetett keresztül. Áldásos időszak volt számomra és családom számára. Minél több idő telt el szolgálatomból, annál inkább tudatosult bennem, hogy mekkora előjogban volt részem. A centenárium alkalmával (2014. május 31.) kutatni kezdtem a *Curierul Adventist* folyóirat és a Romániai Adventista Egyház múltját, és ráébredtem arra, hogy Istent szolgálni, része lenni ennek az egyetemes szolgálatnak ezekben az időkben, az egyik legszebb dolog, ami egy ember életében megtörténhet.

Mély hálával tartozom Istennek ezért. Köszönöm az egyháznak is a bizalmat. Különleges köszönet Virgiliu Peicu testvérnek, a *Curierul Adventist* főszerkesztőjének, aki bölcs tanácsaival és vezetésével az elmúlt négy és fél év alatt a jó úton irányította lépteimet.

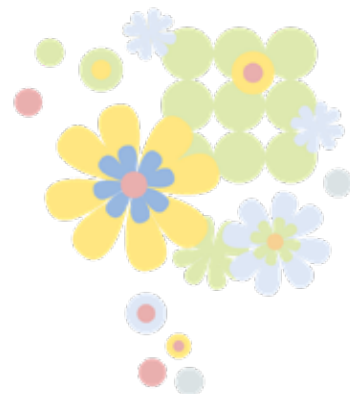
Az Úr áldása áradjon a *Curierul Adventist* új szerkesztőségére, és kívánom, hogy a folyóirat legyen továbbra is az egyház szócsöve, ami a tanítást, a hitgyakorlatot és Urunk visszajövetelének várását illeti.

Mi, emberek, vándorok vagyunk csupán. Egyedül Isten örök! ■

Iosif Diaconu
2011 januárja és
2015 júniusa között
a *Curierul Adventist*
szerkesztője volt.

A Tízparancsolat

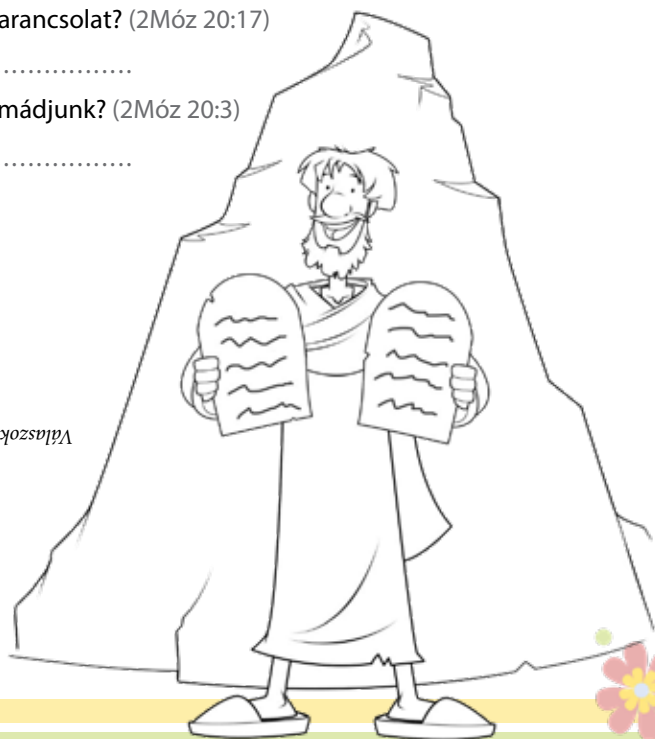
Válaszoljatok a következő kérdésekre:

1. Kinek adta Isten a kőtáblákat? (2Móz 31:18)
.....
2. Hová tette Mózes a másodszer kapott táblákat? (5Móz 10:1-2)
.....
3. Melyik hegyen adta ki Isten a Tízparancsolatot? (2Móz 19:20)
.....
4. Mielőtt Mózes visszatért volna a Törvénnyel, mit imádtak az izraeliták? (2Móz 32:4)
.....
5. Mit tilt a második parancsolat? (2Móz 20:4-5)
.....
6. Az ötödik parancsolat fényében kit kell tisztelnünk? (2Móz 20:12)
.....
7. Hány kőtáblára íródott a Tízparancsolat? (2Móz 31:8)
.....
8. Ki írta a parancsolatokat a táblákra? (2Móz 31:18)
.....
9. Mit tilt a nyolcadik parancsolat? (2Móz 20:15)
.....
10. Milyen heves vágyat, késztetést tilt a tizedik parancsolat? (2Móz 20:17)
.....
11. Melyik parancsolat tiltja, hogy más isteneket imádjunk? (2Móz 20:3)
.....

Alina Chirileanu,
igazgatói asszisztens,
Gyermekszolgálat
Osztály, Román Unió

Válaszok: 1. Mózes, 2. A trigyárába, 3. Sinaí,
4. Aranyborjú, 5. Bálványimádás,
6. Szülőkét, 7. Kettő, 8. Isten, 9. Lopás,
10. Kivánság, 11. Elsó

A Generál Konferencia ülészaka előtt és után

Az utóbbi időben bármerre jártam, mindenütt kérdéseket tettek fel a közelgő Generál Konferencia ülészakra vonatkozóan, melyet az Egyesült Államokban, San Antonióban tartanak. A gyülekezetekben, egyházterületi, uniós vagy divíziós bizottsági gyűléseken a különböző álló világtalálkozókról beszélgetünk. Találgatjuk, hogy milyen lesz a hangulat, kifejezzük aggodalmainkat bizonyos kérdéseket illetően, a különböző vélemények és szempontok megalapozottságát firtatjuk, gyakorlati, történeti, teológiai referenciák után kutatunk, stb.

Nemrég jöttem haza Németországból, Darmstadtból, ahol a Stimme der Hoffnung Adventista Médiaközpontban voltam hivatalos látogatáson, és részt vehettem az Inter-Európai Divízió tavaszi bizottsági gyűlésén. A napirendre tűzött pontok megvitatása és szavazat alá bocsátása után többen is levontuk a következtetést, félig viccelődve, félig komolyan, hogy egyházunk jellemadata pillanatnyilag ez: „After the GC Session”. Azaz: „Majd meglátjuk, mi lesz a Generál Konferencia ülészaka után.”

A mostani ülészak sok szempontból mérőföldkő jelentőségű: a felelhetetlen prédikációk, a különböző régiók missziójelentései és az egyház állapotát tükröző statisztikák bemutatása mellett napirenden lesz az egyházi zene kérdése, sor kerül a világegyház vezetőségének megválasztására, javaslatok kerülnek bemutatásra a státútum módosítását illetően, stb. Az esemény iránti érdeklődést fokozza, hogy olyan kérdések is napirendre kerülnek majd, amelyek idestova 40 éve kitaróan elő-előtörnek, és potenciális veszélyt jelentenek egyházunkra nézve.

„Majd meglátjuk, mi lesz a Generál Konferencia ülészaka után.” Mit kell értenünk ez alatt? Mi fog megváltozni a San Antonióban rendezett ülészak után? Az ottani lelkesítő hangulatból hazatérünk itthoni terveinkhez, és folytatni fogjuk szolgálatunkat Krisztus Királyságáért. Sajnos az utóbbi időben túlságosan is belebonyolodunk olyan vitákba, amelyek fontosak ugyan, de miattuk szem elől téveszthetjük célunkat. Mi voltaképpen egyházunk létének célja, mi teszi küldetését egyedivé? Miért kezdeményezte Isten az Adventista Egyház létrejöttét ezelőtt több mint 150 évvel? A várakozás korában élünk, várjuk, hogy bekövetkezzenek, aminek be kell következnie. És most nem a Generál Konferencia idej

ülészakára gondolok. A vesztek elől menekülő emberek az üdvözítő üzenetet várják tőlünk, és feltehetik maguknak, de nekünk is a kérdést: az adventizmus képviseli a mindent megváltató üzenetet, vagy másoknál kell azt keresnünk? Sokan meg vannak arról győződve, hogy nekünk kell hirdetnünk az üdvösség üzenetét, hiszen a próféciák is erre utalnak. „Sokan nem értik az utolsó időkre szóló jövendöléseket, ezért meg kell nekik azt magyaráznunk. Kötelessége ez mind a lelkészeknek, mind a laikus tagoknak” (Ellen G. White, *Az utolsó napok eseményei*, 10).

Tudatosítanunk kell magunkban egyrészt, hogy egyházként prófétikus alappal rendelkezünk (Jelenések 10), másrészt pedig hirdetnünk kell prófétikus üzenetünket (Jel 14:6-12), az olyan yira jelenvaló igazságot. Isten ezért az egyedi küldetésért alapította meg maradék egyházát. Szem előtt tartjuk ezt gyülekezeteinkben? Prédikáljuk ezt? Amikor evangelizálunk, lángol-e lelkünkben ez a tudat? Ha nem, sürgősen változtatnunk kell. Ha nem a jelenvaló igazság hirdetése jellemzi gyülekezeti életünket, mi az, amit nyújtunk az embereknek?

Az *Adventszemle* e havi számának témája eszünkbe juttatja, hogy egyházunknak a Generál Konferencia ülészaka előtt és után is ugyanazt a rendkívül fontos üzenetet kell megélnie és hirdetnie: Jelenések könyve 14:6-12 verseinek üzenetét. Félek attól, hogy olyan témák „hevítenek fel”, amelyek nem elsődleges fontosságúak, és az üdvösség szempontjából sem perdöntőek. Nem támogatom a teológiai vagy gyakorlati síkon megnyilatkozó közömbösséget és a tudatlanságot, viszont ellenzem a lázadó magatartást olyan kérdésekben, amelyek nem jelenvaló igazságok. „Az őrizők hirdessék a jelenvaló igazság üzenetét! Mutassuk meg az embereknek, hol tartunk prófétikus történelmünkben” (Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 7. kötet).

Mi van San Antonio előtt, és mi lesz utána? Az egyház mozgósította tagságát. Az ülészakot imádkozással töltött 100 nap előzi meg, és büjtetel és a lélek megalázódásával folytatódik, hogy továbbra is ugyanazon eszmények köré gyűlve megőrizzük egységünket. „Ha a hármass angyal üzenetét Isten akarata szerint prédikálják, hirdetéséhez erő társul, befolyása pedig örökkévaló lesz” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 1890. augusztus 19). ■

Marius Munteanu,
a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának elnöke

REFRESH YOUR LIFE

A felüdülés pillanataiban megtapasztalhatod
a teljes értékű élet erényeit és elveit.

BIBLIA

A Munténiai Egyházterület Ifjúsági Osztályának projektjei

TÖLTSD LE

ingyen az alkalmazást
az App Store-ból vagy
a Google Play-ből.

UGYANAZOK A SZAVAK, CSAK EGYSZERŰBBEN.

Mivel a Biblia a legdrágább könyv, létrehoztunk számodra egy weboldalt és okos telefonra méretezett alkalmazást, melynek segítségével olvashatod vagy hallgathatod a Szentírást, lejegyezheted gondolataidat, kijelölheted kedvenc bibliaszövegeidet. Rendelkezésedre áll továbbá egy bibliamagyarázat, napi áhítatra szánt elmélkedés-gyűjtemény, és elmélyedhetsz az elsősorban fiatalok számára írt bibliatanulmányokban.